

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.2.2012
COM(2012) 42 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

1. INDLEDNING

Den 29. juni 2011 fremlagde Europa-Kommissionen sin vision for EU's finanser i den næste flerårige finansielle ramme 2014-2020¹ og angav, hvilke politiske mål der skal opfyldes, og hvordan de skal finansieres. Ved udgangen af sidste år fremlagde Kommissionen 57 konkrete forslag til retsakter, hvori det fastsættes, hvordan EU's midler i praksis skal anvendes, så de imødegår de problemer, som borgerne i EU oplever, og som Europa 2020-strategien peger på². De fokuserer på vækst- og jobskabelse i EU.

Som led i de lovgivningsmæssige bestræbelser på at forny og effektivisere EU's udgiftsprogrammer inden for samtlige EU-politikker og med inddragelse af samtlige EU-institutioner og medlemsstater søger Kommissionen at give borgere og erhvervsliv bedre adgang til EU-finansiering. Samtidig skal Kommissionen sikre, at EU's midler anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Det indebærer tilstedeværelsen af passende finansielle procedurer og mekanismer.

I forbindelse med Kommissionens meddelelse om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 har Kommissionen benyttet lejligheden til at iværksætte en dagsorden for en **ambitiøs forenkling af hele den kommende flerårige finansielle ramme**. Kommissionen gør status over hele sin indsats med udgangspunkt i finansforordningen og supplerer med de 57 forslag til retsakter i denne meddelelse. Denne meddelelse bygger videre på offentlige høringer³ og medlemsstaters og EU-institutioners opfordringer⁴ om at lette de administrative byrder for støttemodtagere og aktører i udgiftsprocessen og fremskynde udbetalingen af EU's økonomiske støtte.

2. FORENKLINGSPROCESSEN

Det er EU's ansvar gennem omfattende kontroller og effektive resultatmålinger at sikre, at midlerne anvendes efter hensigten, og at imødekomme behovet for forenkling af EU's udgiftsprogrammer, så støttemodtageres og aktørers administrative byrder og omkostninger mindskes i tråd med Kommissionens dagsorden for intelligent lovgivning⁵. Der er sket

---

¹ KOM(2011) 500 endelig.

² KOM(2010) 2020.

³ Se f.eks. de nærmere oplysninger om høringsproceduren i forbindelse med gennemgangen af EU-budgettet på: http://ec.europa.eu/budget/reform/issues/read_en.htm.

⁴ Se eksempelvis Det Europæiske Råds konklusioner af 4.2.2011, Europa-Parlamentets beslutning af 8.6.2011 "Investering i fremtiden: en ny flerårig finansiell ramme for et konkurrencedygtigt, bæredygtigt og inklusivt Europa", Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 1/2010: "Forbedring af den finansielle forvaltning af Den Europæiske Unions budget: Risici og udfordringer", fælles brev fra 23 europaministre af 13.4.2011 til kommissær Janusz Lewandowski.

⁵ KOM(2010) 543.

fremskridt med hensyn til de nuværende programmer⁶, men Kommissionen foreslår nu en endnu mere ambitiøs forenkling i fremtiden. Forenkling forudsætter klare mål og instrumenter, sammenhængende regler, retssikkerhed, enkle og hurtige administrative procedurer og processer, hvad angår såvel anvendelse og gennemførelse som rapportering og revision. Med henblik herpå foreslår Kommissionen for den kommende flerårige ramme en **effektivisering af programmer** og anvendelse af **forenklede gennemførelsesmekanismer og -procedurer**.

Erfaringen viser, at hyppige regelændringer kan mindske støttemodtagernes retssikkerhed og skabe ustabilitet for nationale og regionale forvaltningsmyndigheder. Læring og tilpasning kræver tid og ressourcer. Mange interesserede parter, som opfordrer til forenkling, peger således samtidig på, at en omkalfatring af de lovgivningsmæssige rammer kan gøre forvaltningen mere kompleks. Eftersom der tilsigtes en smidig overgang fra den ene programmeringsperiode til den anden, koncentrerer Kommissionens forslag sig om områder, hvor det er praktisk muligt at forenkle.

I sidste instans deler EU-institutionerne og medlemsstaterne ansvaret for forenkling. Det er derfor nødvendigt med en fælles indsats i hele lovgivningsprocessen, både hvad angår finansforordningens generelle regler og de sektorspecifikke regler. Forenklingsindsatsen på EU-plan er kun effektiv, hvis den ledsages af tilsvarende bestræbelser på nationalt og subnationalt plan, særlig på politiske områder, som er omfattet af delt forvaltning. Det er størstedelen af EU's budget.

Forenklingsprocessen slutter ikke med vedtagelsen af lovgivningen. Kommissionen vil følge op på gennemførelsen af de endelige retsakter med henblik på at overvåge, hvordan de forenklede regler virker i praksis. Om muligt vurderer og måler Kommissionen virkningerne i praksis og foreslår om nødvendigt ændringer af de vedtagne EU-regler.

Dagsordenen for forenkling har to hovedhjørner:

– **Finansforordningen**

Finansforordningen indeholder de fælles finansielle regler og principper, der finder anvendelse på alle sektorer. Som et første element i forenklingen iværksatte Kommissionen i maj 2010⁷ en revision af finansforordningen. Forslaget (hvis hovedelementer er vedlagt som bilag) fastlægger klare rammer for gennemførelsen, der dækker alle forvaltningsmåder (herunder en fælles ramme for delt forvaltning), og indeholder specifikke regler for finansielle instrumenter og priser. For så vidt angår tilskud, der forvaltes direkte af Kommissionen, fremmer forslaget specifikt anvendelsen af forenklede metoder til omkostningsberegning (f.eks. faste beløb, faste takster og standardsatser for enhedsomkostninger), som er i overensstemmelse med støttemodtagerpopulationen og de berørte foranstaltninger. Det fremmer godkendelse af omkostninger, der anmeldes efter støttemodtagerens sædvanlige regnskabspraksis, og indfører enklere procedurer for mindre tilskud.

Det er af afgørende vigtighed, at der sker fremdrift i forhandlingerne, og at Europa-Parlamentet og Rådet når frem til en aftale hurtigst muligt, på grund af finansforordningens centrale rolle som reference for anden sektorspecifik lovgivning.

⁶ Eksempelvis de målrettede forenklingsforanstaltninger i det syvende rammeprogram for forskning i 2011. Tidsrummet frem til bevillingen af støtten er nedbragt med næsten 30 dage.

⁷ KOM(2010) 815 endelig.

– Sektorspecifikke forslag til retsakter

Kommissionens sektorspecifikke forslag til retsakter for perioden efter 2013 udvikler og kompletterer forenklingsbestræbelserne i form af mere effektive udgiftsprogrammer og -instrumenter på alle EU's politiske områder. Forslagene øger harmoniseringen af finansieringsreglerne samt øger reglernes læsbarhed og gennemsigtighed med henblik på øget retssikkerhed og iværksætter en række specifikke praktiske forenklingsforanstaltninger, herunder kontroller, der er bedre tilpasset risikokonteksten, og tilrettelagt, så de giver en rimelig sikkerhed til rimelige omkostninger. Forenkling kan antage mange former: færre regler for hvert enkelt instrument, forenklede resultatvurderinger, mulighed for at vælge ordninger tilpasset særlige forhold, større proportionalitet i rapporteringskravene og større anvendelse af e-forvaltningsredskaber.

Ved udarbejdelsen af forslagene har Kommissionen bestræbt sig på at lette de administrative byrder og adgangen til finansiering for borgere og erhvervsliv i EU, ikke mindst for små og mellemstore virksomheder. Det bidrager i særlig grad til vækst og beskæftigelse. Kommissionens forslag indeholder også foranstaltninger, der skal skabe en mere moderne, fleksibel og effektiv forvaltning. Det vil gøre programmerne mere attraktive og forbedre resultaterne af dem. Nogle forslag letter støttemodtagernes administrative byrder, mens andre nedbringer forvaltningsomkostningerne på EU-plan, nationalt eller regionalt plan. Hertil kommer, at forenkling kan give øget gennemsigtighed og ansvarlighed og bidrage til øget sikkerhed ved at mindske fejlforekomsterne.

Kommissionen imødekommer hermed de opfordringer til at forenkle, som brugere af EU-programmer, medlemsstater og EU-institutioner er fremkommet med, ved at fremlægge forenklingsforanstaltninger i dens generelle forslag til den flerårige finansielle ramme og i den hermed forbundne sektorspecifikke lovgivning. I lovgivningsprocessen og under den efterfølgende gennemførelse af de berørte programmer vil Kommissionen holde særligt øje med, at forenklingsforanstaltningerne fortsat prioriteres, så fordelene ved forenkling i sidste instans kommer støttemodtagerne til gode. Det er ligeledes vigtigt at vurdere og, om muligt, måle virkningen af forenklingsforanstaltningerne, når de har fuld virkning i praksis.

3. EFFEKTIVISERING AF PROGRAMMER

Den Europæiske Unions politikker og udgiftsprogrammer har udviklet sig gradvis over tid i takt med den stykvis ændring i EU's ansvarsområder, som afspejler sig i gentagne traktatændringer. Tidligere blev programmerne i hovedsagen udformet således, at de imødekom nye politiske krav. Det har medført en forholdsvis fragmenteret lovgivningsstruktur med talrige programmer, instrumenter og procedurer. Det medfører større kompleksitet og til tider diskrepanser mellem programmerne. Den nye finansielle ramme giver en unik mulighed for at effektivisere de EU-programmer, der modtager økonomisk støtte fra budgettet. De rationaliseringsforanstaltninger, der er omhandlet nedenfor, bør lette fremlæggelse og behandling af ansøgninger om økonomisk bistand og lette ansøgere og støttemodtageres administrative byrder.

3.1. Færre programmer

Med henblik på at komme denne fragmenterede tilgang til livs og skabe mere integrerede programmer foreslår Kommissionen at forenkle EU-finansieringsmekanismernes struktur på en række politiske områder ved systematisk at genoverveje behovet for separate programmer. Det har ført til, at der foreslås 22 færre EU-finansieringsprogrammer. Ved at samle programmer og underprogrammer, som i øjeblikket er adskilte, i sammenhængende pakker skulle der kunne opnås større effektivitet og forenkling, både for modtagerne af EU-støtte og for de berørte forvaltningsmyndigheder. Så kan kræfterne i højere grad samles om målrettede aktiviteter, og synergierne mellem de forskellige programmer kan styrkes. Nedbringelsen af antallet af programmer og instrumenter bør også gøre det lettere at anvende strømlinede gennemførelsesmetoder og -procedurer samt gøre reglerne mere forståelige, hvorved adgangen til programmerne og gennemførelsen af dem fremskyndes til gavn for borgere og erhvervsliv.

Kommissionen foreslår denne tilgang på områderne forskning og innovation, maritime anliggende og fiskeri, retlige anliggender og grundlæggende rettigheder, indre anliggender, uddannelse og kultur, beskæftigelse og sociale anliggender, beskatning og toldunion samt civilbeskyttelse.

3.2. Klarere og mere sammenhængende regler

Tendensen til at knytte særlige bestemmelser til de forskellige instrumenter har øget programmernes kompleksitet. Retsakter samt forvaltnings- og kontrolsystemer er blevet stadig mere komplekse. Det skaber usikkerhed for ansøgerne og sinker vedtagelses- og gennemførelsesprocesserne yderligere. Hvis udviklingen skal vendes, fordrer det, at der igen opereres med et fælles sæt grundlæggende principper i stedet for en skræddersyet tilgang i hver enkelt sektor. Kommissionens forslag vidner om, at dette kan realiseres uden negative virkninger for de politiske mål. I tråd med Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig foreslår Kommissionen eksempelvis, at der skal være ens bestemmelser for bekæmpelse af svig i alle udgiftsprogrammer.

– *Finansforordningen*

De fælles principper og regler er fastlagt i finansordningen, jf. traktatens artikel 322. Finansforordningen omfatter hele processen fra budgetplanlægning og -forvaltning over gennemførelse til kontrol. At bringe de sektorspecifikke regler i overensstemmelse med finansforordningens samlede ramme er i sig selv et vigtigt bidrag til forenklingen. For at skabe denne sammenhæng foreslår Kommissionen for de sektorspecifikke instrumenters vedkommende:

- at det i de fleste tilfælde er tilstrækkeligt at henvise til finansforordningens horisontale regler. Derved undgås gentagelser, som risikerer at undergrave formålet med harmoniseringen
- at begrænse særlige regler til det strengt nødvendige. Instrumenterne kan om nødvendigt ledsages af en fyldestgørende begrundelse for hvert enkelt forslag om særlige regler, jf. finansforordningens krav.

Ved stringent at følge disse fælles regler og procedurer inden for eksempelvis betingelser for støtteberettigelse, rapportering, overvågning og kontrol, frister og revisionsordninger i alle udgiftsprogrammerne lettes adgangen til finansiering, og de administrative byrder mindskes. Den tid, som potentielle støttemodtagere skal bruge på at sætte sig ind i de krav, der fremgår af ansøgningen, kan nemlig nedbringes. Dermed kan tidsrummet frem til bevillingen af støtten og tidsrummet frem til udbetalingen af støtten afkortes.

– *Forskellige instrumenter, samme ramme*

Hvor det ikke er muligt udelukkende at anvende finansforordningens horisontale regler, f.eks. på grund af forskellige typer af støttemodtagere og gennemførelsesmetoder, bør bestemmelserne fastsættes i rammelovgivning om supplerende fælles regler, der omfatter flere forskellige instrumenter og finansieringsprogrammer. Det vil sikre større overensstemmelse og koordination mellem de forskellige sektorer såvel som potentielle synergier. I tråd med denne tilgang foreslår Kommissionen:

- at samle de tre vigtigste kilder til finansiering af forskning og innovation og teknologisk udvikling (det nuværende 7. rammeprogram, innovationsdelen af det nuværende rammeprogram for konkurrenceevne og innovation og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi) i en enkelt **fælles strategisk ramme for forskning og innovation** under Horisont 2020-rammeprogrammet, som de fælles regler for deltagelse og formidling vil finde anvendelse på
- at oprette en "Connecting Europe-facilitet", et samlet instrument for EU's højtprioriterede infrastrukturinvesteringer med et fælles regelsæt for finansiering af projekter inden for transport, energi og telenet
- at fastsætte fælles regler for strategisk programmering og koordinering (herunder en enkelt **fælles strategisk ramme**), støtteberettigelse, oprettelse af finansielle instrumenter, lokalsamfundsstyret lokaludvikling og flere andre områder under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne samt Den Europæiske Hav- og Fiskerifond
- at oprette et **fælles instrument** for Asyl- og Migrationsfonden og alle komponenter i Fonden for Intern Sikkerhed, hvori der fastsættes principper for bistand og rapportering, rapporteringsordning, regler om økonomisk forvaltning samt de kontrol og overvågnings- og evalueringsbestemmelser, der finder anvendelse på begge fonde
- at oprette et **horisontalt instrument**, der fastsætter de fælles regler og procedurer for gennemførelsen af EU's udenrigspolitiske instrumenter.

De interesserede parter og EU-støttemodtagerne får med disse forslag et sæt sammenhængende og komplementære programmer, som muliggør "intelligent specialisering" i stedet for en række overlappende ordninger og divergerende regler. Øget harmonisering af støtteberettigelsesreglerne og koordineringsmekanismerne er

et vigtigt skridt på vejen mod en mere integreret udmøntning af EU's politikker i praksis.

– **Indarbejdelse i andre politikområder**

Ved at indarbejde højtprioriterede mål (f.eks. vedrørende ressourceeffektivitet, klimaændringer, miljø, energisikkerhed, energieffektivitet samt små og mellemstore virksomheder) i en række programmer øges effekten af dem. Heri ligger en erkendelse af, at den samme foranstaltning kan og bør bidrage til flere forskellige og komplementære mål. Indarbejdelse i andre politikområder skaber synergier i forbindelse med anvendelsen af midler til at nå forskellige højtprioriterede mål og vil skabe større overensstemmelse, forenkling og omkostningseffektivitet på udgiftssiden. Det gør det muligt at opprioritere politiske mål på områder som klima, miljø og energi inden for EU's politikker. For at nå Europa 2020-målene vil **modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer** eksempelvis blive indarbejdet i alle større EU-programmer, dvs. samhørighed, energi og transport, forskning og innovation, landbrug (ved at stille miljøkrav i forbindelse med direkte udbetalinger til landmænd) og udvikling af landdistrikter. Denne identificering af klimarelaterede udgifter skal indarbejdes i de resultatmålingsmetoder, der anvendes på EU-programmer. Desuden vil højtprioriterede **miljømål** blive indarbejdet i ovennævnte politikker samt i EU's finansieringsinstrumenter inden for hav- og **fiskeripolitikken** samt eksterne bistandsprogrammer. Nøje overvågning af resultaterne skal sikre, at indarbejdelsesbestræbelserne i de forskellige udgiftsprogrammer bærer frugt.

3.3. Større fokus på højtprioriterede mål og indikatorer

Vurdering af fremskridt med EU-politikker og konsekvensanalyser af dem er et område, som er grundlæggende komplekst, men afgørende for at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-midler, gennemsigtighed og ansvarlighed. Planlægning, overvågning og evaluering er allerede integreret i forvaltningen af EU's budget, hvorimod konsekvensanalyser af EU-foranstaltninger fortsat volder problemer, både på EU-niveau og nationalt. Derfor foreslår Kommissionen en række foranstaltninger, der skal gøre det lettere at udføre konsekvensanalyser på alle niveauer.

Der opstilles klare, højtprioriterede mål i Kommissionens forslag på to planer:

- "generelle mål" beskriver, hvilket bidrag programmet yder til at nå EU's højtprioriterede mål som defineret i *Europa 2020*-strategien
- "specifikke mål" – der er tale om et fåtal af mål – skaber klarhed og fokus på foranstaltningerne samt øget gennemsigtighed for så vidt angår de resultater, der skal nås, og håndgribelige fordele for borgerne i EU.

Ressourceknaphed tilsiger, at der omhyggeligt udvælges et fåtal af højtprioriterede politiske mål, hvor EU kan skabe ægte merværdi. Ved at opstille klare højtprioriterede mål er det lettere at samle ressourcerne om de højtprioriterede områder, hvor EU-midler faktisk indebærer konkrete fordele for borgerne i EU⁸ og

---

⁸ For at sikre, at kommunikationen om de valgte højtprioriterede politikker er effektiv, og at borgerne er velinformerede om resultaterne af EU's foranstaltninger, vil Kommissionen gennemføre en

undgå overlappning mellem EU-programmer og medlemsstaternes foranstaltninger. Programmer som *Horisont 2020* og *Connecting Europe-faciliteten* er indrettet, så de giver klare fordele på EU-niveau inden for forskning, innovation og vigtig europæisk infrastruktur, som nationale programmer ikke tager hånd om, og som fokuserer på områder, som er afgørende for EU's konkurrenceevne og vækstpotentiale.

3.4. Forenklede instrumenter til beslutningstagning

Større forenkling kan opnås ved at anvende instrumenter, der er fleksible og lette at justere, f.eks. delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, uden at gå på kompromis med de interesserede parters retssikkerhed.

I overensstemmelse med Lissabontraktatens balance mellem institutionerne⁹ får Kommissionen beføjelser til at vedtage **delegerede retsakter**, som supplerer eller ændrer ikke-væsentlige bestemmelser i de retsakter, der fastlægger de grundlæggende regler for udgiftsprogrammerne, og **gennemførelsesretsakter**, hvorved de gennemføres, f.eks. med henblik på vedtagelsen af det årlige arbejdsprogram/finansieringsafgørelser. Disse retlige instrumenter sætter Kommissionen i stand til lettere at tilpasse gennemførelsesprogrammerne til udefra kommende ændringer og imødekomme støttemodtagernes behov, uden at det sker på bekostning af retsaktens grundlæggende elementer, endside medlemsstaternes kontrolrettigheder og Europa-Parlamentets ret til indsigelse.

Kommissionen har også strømlinet instrumenterne ved at vælge at anvende forordningen i stedet for afgørelser. Forordninger skaber ens regler i hele EU. Dermed sikres det, at alle støttemodtagere har samme rettigheder og forpligtelser.

4. FORENKLEDE GENNEMFØRELSESMEKANISMER OG -PROCEDURER

4.1. Klare og sammenhængende regler for omkostningers støtteberettigelse

En forenkling af reglerne for omkostningers støtteberettigelse kræver en samordnet indsats. Finansforordningen skal have bestemmelser, der i højere grad passer til støttemodtagernes sædvanlige praksis, og udgiftsprogrammerne skal være i overensstemmelse med finansforordningen, hvis fulde potentiale den skal udnytte.

For så vidt angår **finansforordningen**, har det høj prioritet at skabe stabilitet og overensstemmelse med de grundlæggende principper, der finder anvendelse på EU-støtte, herunder forsvarlig økonomisk forvaltning, samtidig med at der tages større hensyn til støttemodtagernes behov.

I de tilfælde, hvor støttemodtagernes administrative byrder risikerer at være så tunge, at det mere end opvejer de økonomiske fordele, vil Kommissionen træffe korrigerende foranstaltninger. Eksempelvis skal der ikke længere betales renter til

---

kommunikationsstrategi, der udnytter synergier mellem Kommissionens forskellige kommunikationsaktiviteter (KOM(2011) 500 endelig, del II, s. 8).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16.2.2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13-18).

EU af forfinansiering, der indsættes på støttemodtageres bankkonti. Foranstaltningen betyder, at støttemodtagere ikke er forpligtede til at oprette og forvalte separate rentebærende konti til EU-midlerne. Det foreslås også at gøre det lettere for støttemodtagere at tage kontakt til de endelige støttemodtagere (f.eks. forskere, flygtninge, lokale ngo'er) i tilfælde, hvor dette er foranstaltningens primære formål, f.eks. transnationale mobilitetsaktioner, i overensstemmelse med EU-programmernes mål. Det kan ske gennem anvendelsen af kaskadetilskud.

Desuden indeholder den nye finansforordning forslag til foranstaltninger, som vil lette netværks, grupper og andre fællesforetagenders deltagelse i EU-programmer. De udgør i nogle tilfælde foranstaltningernes primære målgruppe. Det gælder eksempelvis transportklynger og innovationsklynger, hvor tilknyttede enheders omkostninger vil blive betragtet som refusionsberettigede, uden at medlemmerne af klyngen skal pålægges en støttemodtagers forpligtelser.

Derfor har Kommissionen i de forslag, den fremlægger, særlig fokuseret på sammenhæng og harmonisering. Forslagene til nye programmer indeholder således udelukkende specifikke regler i tilfælde, hvor de allerede finder anvendelse (støtteberettigelse af bidrag i naturalier i forskningsprogrammer), og de skal være behørigt begrundet af forhold vedrørende foranstaltningernes art eller støttemodtagerne. Bestemmelser, der har medført uforholdsmæssigt store forpligtelser og administrative byrder for støttemodtageren, f.eks. særlige regler for offentlige indkøb ved gennemførelser af kontrakter indgået på grundlag af *handlingsprogrammet for livslang læring*, er opgivet.

På de områder, hvor der allerede eksisterer sektorspecifikke regler, foreslår Kommissionen enklere og mere sammenhængende regler om støtteberettigelse, f.eks. fælles regler for FSR-fondene og regler for deltagelse på området forskning og innovation. Der er lagt særlig vægt på muligheden for at fortsætte med de nuværende systemer, forbedre retssikkerheden, men også skabe forbedret harmonisering med eksisterende EU-ordninger og nationale ordninger.

4.2. Forenklede tilskudsformer

Kommissionen foreslår at bygge videre på de senere års erfaringer med forenklede tilskudsformer (faste beløb, standardsatser for enhedsomkostninger og finansiering efter faste takster) og at udvikle disse finansieringsordninger yderligere. Ordningerne har faktisk et betydeligt potentiale for at lette samtlige interesserede parter administrative byrder ved at nedbringe kravene til regnskabsaflæggelse (ved faste takster) eller endog gøre det muligt at gå over til rapportering om output og resultater (ved standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb). Det burde sætte støttemodtagerne i stand til at koncentrere sig om korrekt gennemførelse af foranstaltningen. Med henblik på at øge anvendelsen af disse forenklede støtteformer:

- er regler, som virker afskrækkende, eksempelvis loftet på 25 000 EUR per enhed for faste beløb og kravet om, at beløb skal fastsættes og ajourføres hvert andet år ved en kommissionsafgørelse, fjernet fra finansforordningen. Det foreslås nu, at kun anvendelsen af de forenklede finansieringsformer og fastsættelsen af beregningsmetoden, dvs. ikke selve beløbene, skal besluttes på kommissionsniveau. Der kræves ikke nogen forudgående

kommissionsafgørelse for småbeløb og tilskud med lav risiko. Det er i stedet den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, der kan træffe afgørelse herom

- foreslår Kommissionen også, at der indføres en alternativ **skræddersyet tilgang, der er afpasset efter hver enkelt modtager**. De forenkede omkostninger beregnes på grundlag af den enkelte støttemodtagers historiske data, ikke på grundlag af statistiske data vedrørende typen af foranstaltning eller kategori af støttemodtager. Dette system, som kan medføre mere arbejde for Kommissionen, burde indebære en betydelig forenkling for støttemodtager og være bedre afpasset til behovene i relation til det enkelte projekt. Metoden har allerede været afprøvet med succes på standardiseringsorganer, hvor forenklingsprocessen er nået endnu videre, idet det er vedtaget at anvende det grundprincip, at tilskud udbetales som faste beløb, når en række specifikke resultatmål er blevet opfyldt¹⁰
- bør **priser** have deres eget afsnit i den nye finansforordning, i erkendelse af at der er tale om forenklet og resultatbaseret forvaltning af EU-støtte par excellence. Der fokuseres udelukkende på resultater, ikke på kontrol med input
- gør den reviderede finansforordning det også muligt for støttemodtagere at anmelde omkostninger i overensstemmelse med deres **sædvanlige regnskabspraksis**. De skal opfylde en række mindstekrav, der er fastsat, så de passer til de fleste støttemodtagere¹¹, jf. godkendelse af gennemsnitlige personaleomkostninger i tidligere forskningsrammeprogrammer.

Kommissionen er fast besluttet på at indføre **enklere procedurer**, så de, der bibringer EU's politikker stor merværdi, ikke afskrækkes fra at ansøge om EU-finansiering, hvis deres administrative ressourcer eller finansieringsevne er begrænsede. Det kræver, at bureaukratiet nedbringes, både i forbindelse med gennemførelsen af tilskuddene og ved forslagsindkaldelsen. Kommissionen vil derfor minimere antallet af bilag, der skal vedlægges til dokumentation for, at ansøgeren ikke befinder sig i en udelukkelsessituation eller, for mindre tilskuds vedkommende, for at Kommissionens kriterier med hensyn til retlig status, operationel og finansiell kapacitet er opfyldt. Garantier for forfinansiering, som er dyre at opnå og forvalte, stilles der kun krav om i tilfælde af begrundet risiko. Dette vil lette ansøgernes administrative byrder, i nogle tilfælde ganske betydeligt, f.eks. i forbindelse med den udvidede garantifond (i *Horisont 2020*), hvilket gør garantier for forfinansiering nødvendige i det pågældende program.

---

¹⁰ Se artikel 13, stk. 4, i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæisk standardisering og om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/105/EF og 2009/23/EF (KOM(2011) 315).

¹¹ Gengangere blandt støttemodtagere, der ønsker sikkerhed for, at deres regnskabspraksis overholder de betingelser, som Kommissionen har fastsat, og for, at de beløb, de anmelder, ikke anfægtes efterfølgende, har mulighed for at anmode om godkendelse af den regnskabsmetode, de agter at anvende.

Tilsvarende skal kravet om gradvis nedgang i antallet af driftstilskud og regler om non profit revideres, så EU-finansiering kan gøres mere attraktiv, uden at det sker på bekostning af ansvarlig økonomisk forvaltning.

Disse generelle forenklingsforanstaltninger vil blive afspejlet i de foreslåede udgiftsprogrammer, som ganske enkelt vil indeholde en henvisning til de generelle regler i finansforordningen. Lignende regler er specifikt indarbejdet i de fælles regler for *FSR-fondene*, mens de generelle bestemmelser, der finder anvendelse på samhørighedspolitikken, opererer med en fælles handlingsplan, som udbygger det nuværende system med forenkede omkostninger og resultatorienterede redskaber. Nogle forenklingsforanstaltninger kræver dog yderligere tiltag fra enten Kommissionens eller medlemsstaternes side, hvis de i praksis skal opleves som effektive af forvaltningsmyndigheder, gennemførelsespartnere og støttemodtagere. Det er f.eks. tilfældet, når det ikke er obligatorisk, men frivilligt, at anvende metoden med forenkede omkostninger.

4.3. Strømlining af udbudsprocedurer

Kommissionens finansforordningsforslag nedbringer de administrative byrder for deltagerne i udbudsprocedurer, navnlig på to områder:

For det første kan der ses bort fra kravet om at fremlægge dokumentation (f.eks. statusopgørelse), hvis den pågældende dokumentation allerede er fremlagt i forbindelse med en anden udbudsprocedure.

For det andet bortfalder kravet om garantier vedrørende forfinansiering over en vis tærskelværdi, men der skal foretages en risikovurdering. Denne ændring har til formål at afhjælpe særlig små og mellemstore virksomheders vanskeligheder med at opnå bankgarantier. Banker kræver nemlig ofte, at virksomhederne indsætter et tilsvarende kontantbeløb på en spærret bankkonto. Dermed kan forfinansieringen ikke længere tjene sit formål, nemlig at forsyne kontrahenten med likvider ud over de aktiver, vedkommende råder over, med henblik på at gøre det lettere at påbegynde gennemførelsen af kontrakten. Kommissionen vurderer, at denne foranstaltning betyder, at støttemodtagerne vil blive afkrævet færre garantier, samtidig med at risiciene ikke er større, end at den økonomiske forvaltning er forsvarlig.

4.4. Mod e-forvaltning

Finansforordningen tillader allerede udtrykkeligt elektroniske ansøgninger om tilskud. Visse basisretsakter går et skridt videre i retning af systematisk elektronisk dataudveksling. Særlig gør forslaget vedrørende samhørighedspolitik det obligatorisk at etablere elektronisk dataforvaltning og elektronisk dataudveksling mellem forvaltningsmyndigheder og støttemodtagere¹². Det letter støttemodtagernes

---

¹² Se artikel 112, stk. 3, i forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (KOM(2011) 615 endelig).

administrative byrder, fordi de blot behøver at fremlægge de nødvendige dokumenter én gang.

Kommissionens *Horisont 2020*-forslag indeholder også mulighed for at udveksle dokumenter, herunder rapporter. Det er endog muligt at underskrive aftaler om tilskud via et sikkert elektronisk system, som Kommissionen stiller til rådighed.

For så vidt angår offentlige indkøb indeholder forslaget til det nye direktiv om modernisering færre lovkrav vedrørende elektronisk indgivelse af bud (elektronisk underskrift). Denne mulighed kan gøre det enklere at udvikle et system for elektronisk indgivelse af bud til de ordregivende myndigheder i medlemsstaterne, der rækker videre end de eksisterende e-meddelelser og onlineoffentliggørelsen af udbudsdokumenter.

4.5. Mere proportional og omkostningseffektiv kontrol

Forsvarlig økonomisk forvaltning kræver, at den kontrolstrategi, der bygger på de ovenfor omtalte forenklede elementer, sikrer **kontroller, som er mere effektive, rentable og effektive**. Kombinationen af de redskaber, som den nye lovgivning stiller til rådighed, og en kontrolstrategi, der målretter kontrollen til de områder, hvor risikoen er størst, burde give europæiske skatteydere den nødvendige sikkerhed og støttemodtagerne mulighed for at koncentrere sig om gennemførelsen af de politiske mål.

Særlig sætter de nye muligheder, som den reviderede finansforordning skaber, Kommissionen i stand til at fremlægge forslag, som i højere grad end tidligere er tilpasset støttemodtagerne og de øvrige interesserede parter. Dermed kan EU's midler udbetales på en måde, der er klar, letfattelig og enkel. En af konsekvenserne af denne tilgang er, at kontrollerne formentlig vil blive mere proportionelle og omkostningseffektive. F.eks.:

- vil den foreslåede *ordning for mindre landbrugere* under den fælles landbrugspolitik fritage en betydelig andel af støttemodtagerne (op til 30 %) for administrative byrder i form af detaljerede krav uden at øge EU's økonomiske risiko. Reformforslaget kalkulerer også med, at antallet af kontroller på stedet kan nedbringes, forudsat at de berørte medlemsstaters kontrolsystemer virker korrekt, og at fejlprocenten på støttemodtagerniveau er tilstrækkeligt lav. Inden for samhørighedspolitikken kan transaktioner under 100 000 EUR kun revideres en gang forud for den rullende afslutning. Andre operationer kan kun revideres en gang årligt, undtagen i tilfælde, hvor der foreligger en specifik risiko for uregelmæssigheder eller svig. Revisionsorganer vil kunne nedbringe revisionsarbejdet, hvis systemerne er robuste. Kommissionen kan beslutte at begrænse sin revision, hvis den kan løbe an på revisionsorganets udtalelse
- sigter særlige bestemmelser på at lette den byrde, der er forbundet med revision og kontrol af de mindste støttemodtagere og transaktioner under samhørighedspolitikken, herunder begrænsninger af gentagne revisioner og en risikobaseret tilgang til kontroller, som tager hensyn til, hvor store EU-midler der er tale om

- vil *Horisont 2020* også indarbejde de ovennævnte tilgange, men kan især drage nytte af støttemodtagernes mulighed for at anvende deres normale regnskabspraksis. De skal overholde en række mindstekrav, der burde passe til de fleste af dem. Derved nedbringes den del af de administrative byrder, der vedrører udarbejdelsen af udgiftsanmeldelser, betydeligt.

For at sikre sig imod, at forenkling medfører større fejlrisiko, er Kommissionen opmærksom på behovet for at foreslå velafbalancerede foranstaltninger, der tager hensyn til både omkostninger og fordele ved kontrol og det forventede omfang af manglende overholdelse af de forskriftsmæssige krav, jf. Den Europæiske Revisionsrets udtalelse nr. 1/2010. Særlig tager Kommissionen fat på de udfordringer, som Revisionsretten har påpeget, nemlig bedre udformede finansieringsordninger med henblik på at styrke forvaltnings- og kontrolmekanismer samt forenkling af tilskudsordninger, uden at det sker på bekostning af opnåelsen af de politiske mål og fastlæggelsen af hensigtsmæssige benchmarks til vurdering af risikostyringen under hensyntagen til omkostninger og fordele ved kontroller.

Disse elementer har til formål at sætte Europa-Parlamentet og Rådet i stand til at medtænke de sandsynlige konsekvenser af de reguleringsmæssige valg, de træffer vedrørende disse parametre, og efterfølgende at sætte Kommissionen i stand til bedre at indrette sine kontrolsystemer efter de konstaterede risici. Det forventes, at forenklingen vil nedbringe sandsynligheden for, at der begås fejl på grund af uklarheder eller misforståelser med hensyn til kravene til støtteberettigelse eller regnskabspraksis. Sådanne fejl var tidligere hyppige.

5. KONKLUSIONER OG NÆSTE SKRIDT

Forenkling og målrettet anvendelse af EU-midler udgør en nødvendig og effektiv tilgang til at fremme Europa 2020-strategien og anvende EU's budget til gavn for vækst og beskæftigelse. Ved udarbejdelsen af forslagene til de nye programmer for perioden 2014-2020 imødekommer Kommissionen behovet for at prioritere, skabe merværdi, lette de administrative byrder og udnytte midlerne optimalt. Den tager udbredt hensyn til disse behov, fordi de ligger både borgere og erhvervsliv på sinde i en tid med stigende offentlig udgiftspres. Tilgangen skal gøre det muligt at udnytte det fulde potentiale ved EU-finansiering og gøre udgiftsprogrammerne mere effektive. Nærmere oplysninger om de foreslåede foranstaltninger findes i vedlagte politikskabelon.

I de kommende måneder vil lovgivningsmyndighedens to grene – Europa-Parlamentet og Rådet – forhandle interinstitutionelt om Kommissionens forslag, inden retsakterne vedtages. **I hele lovgivningsprocessen skal målet om forenkling stå centralt, og der skal findes en balance mellem de politiske mål, midlerne til at gennemføre dem og omkostningerne til forvaltning og kontrol, uden at risikoen for fejl stiger.**

To betingelser skal være opfyldt, for at der kan skabes effektiv forenkling i anvendelsen af EU-støtte:

- Det kræver en fælles indsats fra alle EU-institutioner at nå frem til en ambitiøs og rettidig revision af finansforordningens horisontale regler og de sektorspecifikke regler. Denne indsats bør, betydningen og antallet af forslagene til retsakter taget i betragtning, omfatte den nødvendige koordinering inden for EU-institutionerne.

- Hertil kommer, at forenklingssindsatsen på EU-niveau kun vil få fuld virkning, hvis den ledsages af tilsvarende bestræbelser på nationalt og subnationalt niveau, særlig på de politiske områder, der er omfattet af delt forvaltning. Erfaringen viser, at nationale gennemførelsesbestemmelser ofte har et stort forenklingspotentiale. Kommissionen har allerede foreslået, at medlemsstaterne i deres partnerskabsaftaler under samhørighed, udvikling af landdistrikter samt hav- og fiskeripolitik vedlægger et resumé af deres påtænkte nationale foranstaltninger til lettelse af støttemodtagernes administrative byrder. Denne foranstaltning bør støttes og udbredes til andre områder, hvor det er relevant.

Forenkling er med andre ord en fælles udfordring og en fælles opgave for EU-institutionerne og medlemsstaterne. Kommissionen støtter gerne andre foranstaltninger, som ikke er indeholdt i forslagene, forudsat at de værner om den forsvarlige økonomiske forvaltning.

Kommissionen har derfor til hensigt:

- **konstant at forsvare forslagene til forenkling i denne meddelelse i hele lovgivningsprocessen**
- **regelmæssigt at overvåge de fremskridt, der gøres med den nuværende dagsorden for forenkling via en målrettet resultattavle, der følger de forslag om forenkling, som Kommissionen eller lovgivningsmyndigheden fremsætter. Det vil fremgå af resultattavlen, hvilke foranstaltninger lovgivningsmyndigheden ikke accepterer, og hvilke yderligere administrative byrder for støttemodtagere som nye foranstaltninger i retsakter vil indebære. Resultattavlen stilles regelmæssigt til rådighed for Europa-Parlamentet og Rådet. Den endelige udgave af resultattavlen, der vedrører retsakterne i den form, de vedtages endeligt af lovgivningsmyndighedens to grene, stilles til rådighed for EU-institutionerne, de nationale parlamenter og offentligheden**
- **i samarbejde med medlemsstaterne at vurdere foranstaltningernes resultater i praksis, efter at retsakterne er vedtaget.**

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at imødekomme behovet for omfattende forenkling inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme og regner med støtte fra de to institutioner og medlemsstaterne til dens bestræbelser.

Bilag:

1. Liste over forslag
2. Forenklinger i finansforordningen
3. Liste over forenklingssforanstaltninger på de enkelte politiske områder.

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.2.2012
COM(2012) 42 final

Annex 1

ANNEX

Bilag 1 – Liste over forslag til retsakter vedtaget af Kommissionen i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

til

**MEDDELELSEN FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

ANNEX

Bilag 1 – Liste over forslag til retsakter vedtaget af Kommissionen i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

til

MEDDELELSEN FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

<i>LISTE OVER FORSLAG TIL RETSAKTER VEDTAGET AF KOMMISSIONEN I FORBINDELSE MED DEN FLERÅRIGE FINANSIELLE RAMME FOR 2014-2020</i>	
BESKÆFTIGELSE, SOCIALE ANLIGGENDER, ARBEJDSMARKEDSFORHOLD OG INKLUSION	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1081/2006</i>	<u>KOM(2011) 607 endelig</u> 6.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014 – 2020)</i>	<u>KOM(2011) 608 endelig</u> 6.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et EU-program for social udvikling og innovation</i>	<u>KOM(2011) 609 endelig</u> 6.10.2011
REGIONALPOLITIK	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1082/2006 af 5. juli 2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS), for så vidt angår klarhed, forenkling og forbedring af oprettelsen og gennemførelsen af sådanne</i>	<u>KOM(2011) 610 endelig</u> 6.10.2011

<i>grupper</i>	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde</i>	KOM(2011) 611 endelig 6.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006</i>	KOM(2011) 612 endelig 6.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om særlige bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006</i>	KOM(2011) 614 endelig 6.10.2011
MARITIME ANLIGGENDER OG FISKERI/ REGIONALPOLITIK/ BESKÆFTIGELSE, SOCIALE ANLIGGENDER, ARBEJDSMARKEDSFORHOLD OG INKLUSION/ LANDBRUG OG UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006</i>	KOM(2011) 615 endelig 6.10.2011
MARITIME ANLIGGENDER OG FISKERI	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond [til ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 og Rådets forordning (EF) nr. 861/2006 og Rådets</i>	KOM(2011) 804 endelig 2.12.2011

<i>forordning nr. XXX/2011 om integreret havpolitik</i>	
LANDBRUG OG UDVIKLING AF LANDDISTRIKTERNE	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik</i>	KOM(2011) 625 endelig 2 19.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)</i>	KOM(2011) 626 endelig 2 19.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)</i>	KOM(2011) 627 endelig 2 19.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik</i>	KOM(2011) 628 endelig 19.10.2011
<i>Forslag til Rådets forordning om foranstaltninger vedrørende fastsættelse af visse former for støtte og tilbagebetalinger vedrørende den fælles markedsordning for landbrugsprodukter</i>	KOM(2011) 629 endelig 12.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007, for så vidt angår ordningen for enkeltbetalingsordningen og støtte til vinavlere</i>	KOM(2011) 631 endelig 12.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, for så vidt angår anvendelsen af direkte betalinger til landbrugere for 2013</i>	KOM(2011) 630 endelig 12.10.2011
TRANSPORT / DIGITAL DAGSORDEN / ENERGI	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet</i>	KOM(2011) 650 endelig 19.10.2011

<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for transeuropæiske telenet og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF</i>	KOM(2011) 657 endelig 19.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1364/2006/EF</i>	KOM(2011) 658 endelig 19.10.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten</i>	KOM(2011) 665 endelig 2 14.11.2011
ENERGI	
<i>Forslag til Rådets forordning om EU-støtte til programmerne for bistand til nuklear nedlukning i Bulgarien, Litauen og Slovakiet</i>	KOM(2011) 783 endelig 24.11.2011
BESKATNING OG TOLDUNION	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af et handlingsprogram for told og beskatning i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (FISCUS) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF og nr. 624/2007/EF</i>	KOM(2011) 706 endelig 9.11.2011
SUNDHED OG FORBRUGERE	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et forbrugerprogram 2014-2020</i>	KOM(2011) 707 endelig 9.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden 2014-2020</i>	KOM(2011) 709 endelig 9.11.2011
RETLIGE ANLIGGENDER, GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER OG UNIONSBOGERSKAB	
<i>Forslag til Rådets forordning om</i>	KOM(2011) 759 endelig

<i>programmet for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020</i>	15.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020</i>	KOM(2011) 758 endelig 15.11.2011
<i>Forslag til Rådets forordning om oprettelse af programmet "Europa for Borgerne" for perioden 2014-2020</i>	KOM(2011) 884 endelig 14.12.2011
INDRE ANLIGGENDER	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond</i>	KOM(2011) 751 endelig 15.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige bestemmelser om Asyl- og Migrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring</i>	KOM(2011) 752 endelig 15.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed</i>	KOM(2011) 750 endelig 15.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed</i>	KOM(2011) 753 endelig 15.11.2011
UDDANNELSE, KULTUR, FLERSPROGETHED OG UNGDOM	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa</i>	KOM(2011) 785 endelig 15.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "ERASMUS FOR ALLE", EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt</i>	KOM(2011) 788 endelig 15.11.2011

<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 294/2008 om oprettelse af Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi</i>	KOM(2011) 817 endelig 30.11.2011
FORSKNING, INNOVATION OG VIDENSKAB	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)</i>	KOM(2011) 809 endelig 30.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for deltagelse og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)"</i>	KOM(2011) 810 endelig 30.11.2011
<i>Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)</i>	KOM(2011) 811 endelig 30.11.2011
<i>Forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation</i>	KOM(2011) 812 endelig 30.11.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om den strategiske innovationsdagsorden for Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT): EIT's bidrag til et mere innovativt Europa</i>	KOM(2011) 822 endelig 30.11.2011
<i>(uden for den flerårige finansielle ramme) Forslag til Rådets afgørelse om et supplerende forskningsprogram for ITER-projektet (2014-2018)</i>	KOM(2011) 931 endelig 21.12.2011
ERHVERVSLIV OG IVÆRKSÆTTERI	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for virksomheders konkurrence og små og mellemstore virksomheder (2014-2020)</i>	KOM(2011) 834 endelig 30.11.2011

<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om etablering og drift af de europæiske satellitbaserede navigationssystemer</i>	KOM(2011) 814 endelig 30.11.2011
INDSATS PÅ MILJØ- OG KLIMAOMRÅDET	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimainsatsen (Life)</i>	KOM(2011) 874 endelig 12.12.2011
STATISTIK	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det europæiske statistiske program 2013-2017</i>	KOM(2011) 928 endelig 21.12.2011
EKSTERNE FORBINDELSER / UDENRIGSANLIGGENDER OG SIKKERHEDSPOLITIK	
UDVIKLING	
UDVIDELSE / DEN EUROPÆISKE NABOSKABSPOLITIK	
INTERNATIONALT SAMARBEJDE	
<i>Forslag til Rådets afgørelse om den holdning, Den Europæiske Union skal indtage i AVS-EU-Ministerrådet til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 under AVS-EU-partnerskabsaftalen</i>	KOM(2011) 836 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II)</i>	KOM(2011) 838 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et europæisk naboskabsinstrument</i>	KOM(2011) 839 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklings samarbejde</i>	KOM(2011) 840 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Rådets forordning om et instrument for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område</i>	KOM(2011) 841 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler og procedurer</i>	KOM(2011) 842 endelig

<i>for gennemførelse af instrumenterne for Unionens optræden udadtil</i>	7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande</i>	KOM(2011) 843 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan</i>	KOM(2011) 844 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et stabilitetsinstrument</i>	KOM(2011) 845 endelig 7.12.2011
<i>Forslag til Rådets afgørelse om forbindelserne mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side</i>	KOM(2011) 846 endelig 7.12.2011
HUMANITÆR BISTAND OG KRISESTYRING	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en EU-civilbeskyttelsesordning</i>	KOM(2011) 934 endelig 7.12.2011
BEKÆMPELSE AF SVIG	
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet)</i>	KOM(2011) 913 endelig 19.12.2011
<i>Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Hercule III-programmet til fremme af aktioner til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser</i>	KOM(2011) 914 endelig 19.12.2011

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.2.2012
COM(2012) 42 final

ANNEX

Bilag 2 – Finansforordning

til

**MEDDELELSEN FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

ANNEX

Bilag 2 – Finansforordning

til

MEDDELELSEN FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET

Dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

FINANSFORORDNING

<i>TYPE FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONENS FORSLAG OM REVISION AF FINANSFORORDNINGEN¹</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Klare regler for omkostningernes støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - Anvendelsesområdet for tilskud, priser og finansielle instrumenter præciseres (finansforordningens artikel 115). - Forpligtelsen til at åbne og anvende rentebærende konti ophæves for tilskudsmodtagere (finansforordningens artikel 5, stk. 4). - Adgangen til finansiering fra EU forenkles for sammenslutninger, netværk og enheder, der er tilknyttet en tilskudsmodtager (artikel 172a, stk. 3, og artikel 174b i den delegerede	

¹ **Finansforordningen:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens årlige budget (KOM(2010) 815 endelig).
Delegeret forordning: Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene vedrørende ændringer i tilknytning til revisionen af finansforordningen forud for forslaget til en delegeret kommissionsforordning om ændring af gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen (SEK(2010) 639).

	<p>forordning).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reglerne for økonomisk støtte til tredjemand, som ydes af tilskudsmodtagere, strømlines, og det overordnede loft fjernes (finansforordningens artikel 127, stk. 2, artikel 184a i den delegerede forordning). 	
Metoder med forenkede omkostninger	<ul style="list-style-type: none"> - Der er ikke noget loft for enhedsværdien for faste beløb (artikel 181, stk. 1, i den delegerede forordning). - Faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter takst kan ud over ved statistiske metoder fastlægges for den enkelte tilskudsmodtager (artikel 181, stk. 2, i den delegerede forordning). - Omkostninger, som tilskudsmodtagerne angiver i overensstemmelse med deres sædvanlige metoder til omkostningsberegning, kan accepteres som støtteberettigede (artikel 181, stk. 2, i den delegerede forordning). - Tilskudsmodtageren kan på frivillig basis få sin metode til omkostningsberegning kontrolleret af Kommissionen for at opnå større sikkerhed (artikel 181, stk. 3, i den delegerede forordning). - Kommissionen behøver ikke at tilpasse beløbene for faste beløb, enhedsomkostninger og finansiering efter takst hvert andet år ved afgørelse (artikel 181, stk. 5, i den delegerede forordning). 	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - Begrebet acceptabel fejlrisiko indføres, og Rådet og Europa-Parlamentet skal træffe beslutning om en acceptabel fejlrisiko for hvert politikområde på grundlag af et forslag fra Kommissionen, hvori kontrollens omkostningseffektivitet analyseres (finansforordningens artikel 29). - Kontrolforanstaltningerne tilpasses til forenkede tilskudsformer, hvilket gør det muligt at gå fra inputbaseret kontrol til outputbaseret kontrol (artikel 181 i den delegerede forordning). 	

	<ul style="list-style-type: none"> - Forfinansieringsgarantier kræves ikke obligatorisk, men på grundlag af risikoen (finansforordningens artikel 109 og 125, artikel 152 og 182 i den delegerede forordning). - Den administrative byrde for ansøgere om tilskud mindskes gennem enklere krav vedrørende forudgående kontrol af, at ansøgeren ikke befinder sig i en udelukkelsessituation, og for mindre tilskuds vedkommende af deres retlige status og operationelle og finansielle kapacitet (finansforordningens artikel 122 og artikel 173 og 174 i den delegerede forordning). - Det tillades, at der foretages en udvidelse af revisionsresultaterne i tilfælde af tilbagevendende eller systematiske fejl, for at gøre det lettere at foretage korrektioner, uden at der skal foretages en kontrol på stedet, som er ressourcekrævende for både tilskudsmodtagerne og institutionerne (finansforordningens artikel 126).	
--	---	--

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.2.2012
COM(2012) 42 final

Bilag 3

[...]

**BILAG 3 – Datablade om de enkelte politikområder
til**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

**BILAG 3 – Datablade om de enkelte politikområder
til**

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

En dagsorden for forenkling af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

POLITIKOMRÅDER

1. Landbrug og Udvikling i landdistrikter
2. Økonomisk, Social og Territorial Samhørighed
3. Beskæftigelse, Sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold
4. Hav- og Fiskeripolitik
5. Forbindelser udadtil
6. Indre anliggender
7. Retlige anliggender, Grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab
8. Miljø og Klimainsats
9. Civilbeskyttelse
10. Uddannelse og Kultur.
11. Forskning og Innovation
12. Erhvervsliv og Iværksætter
13. Sundhed og Forbrugere
14. Infrastrukturer - "Connecting Europe"-faciliteten
15. Toldunion, Beskatning, Bekæmpelse af svig og Statistikker

1. Landbrug og udvikling i landdistrikter

POLITIKOMRÅDE: DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN¹</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer		
Samlet ramme for sektoren	<p>- Der er foreslået ensartede regler om finansiering, forvaltning og overvågning af begge søjler i den fælles landbrugspolitik. Det betyder, at bestemmelserne om kontrol/revision, uregelmæssigheder, sanktioner og bøder, budgetdisciplin, agromonetære spørgsmål (betalingsfrister, forskud osv.), meddelelser, krydsoverensstemmelse og bedriftsrådgivningssystemer samles i én forordning (HS).</p> <p>- For Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikter (ELFUL) er der fremsat forslag til en forordning om fælles regler for EU-fonde under delt forvaltning, der indeholder en fælles strategisk ramme (FSR) og en samlet national partnerskabskontrakt for alle de fem fonde (art. 9-15 i FB). Der skal være færre strategidokumenter, og reglerne om støtteberettigelse og varighed skal harmoniseres (art. 54-61 i FB).</p>	

-
- ¹ **DB:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik (KOM(2011) 625 endelig/2)
- FMF:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningsforordningen) (KOM(2011) 626 endelig/2)
- ELFUL:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (KOM (2011) 627 endelig/2)
- HS:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik (KOM(2011) 628 endelig/2)
- FB:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, som er omfattet af den fælles strategiske ramme, om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (KOM(2011) 615 endelig)

	<p>- Under fusionsmarkedsordningsforordningen skal bestemmelser gældende for mere end én sektor (f.eks. interventionsordninger, ekstraordinære foranstaltninger, producentorganisationer og brancheorganisationer) strømlines så meget som muligt. Alle landbrugsprodukter (Bilag I til TEUF, undtagen fiskeriprodukter) skal ind under den fælles markedsordning, således at man undgår uoverensstemmelser mellem reglerne (art. 1 i FMF).</p>	
Mainstreaming og synergier	<p>- Den nuværende struktur i den fælles landbrugspolitik bevares, med to søjler, der med indbyrdes komplementære midler forfølger samme mål, nemlig en bæredygtig fødevareproduktion, bæredygtig forvaltning af naturressourcer og klimainsats og afbalanceret territorial udvikling. Den fælles landbrugspolitik skal fremme disse mål i EU's landbrug og landdistrikter og derigennem bidrage til de overordnede mål i Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.</p> <p>- For at få den fælles landbrugspolitik til at yde et mere effektivt bidrag hertil, skal støtten under søjle 1 målrettes bedre til at kunne tackle de miljømæssige og territoriale udfordringer, f.eks. via mere miljøpolitisk dikterede udbetalinger til landmændene (art. 29-33 i DB)</p> <p>- De instrumenter under den fælles landbrugspolitik søjle 1, der er baseret på årlig støtte, suppleres med flerårige støtteprogrammer under søjle 2, dvs. ELFUL. Målene for ELFUL, som indgår i Europa 2020-strategien, skal virkeliggøres på 6 prioriterede områder, som bygger på de relevante tematiske mål opstillet inden for rammerne af den fælles strategiske ramme (art. 9 i FB), med det formål at bidrage til en territorialt og miljømæssigt mere afbalanceret, klimavenlig, modstandsdygtig og innoverende landbrugssektor (art. 3-5 i ELFUL).</p> <p>- Krydsoverensstemmelseslovgivningen omlægges, og de lovfæstede forvaltningskrav og standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand er blevet revideret og tilpasset, så de stemmer bedre overens med de prioriterede mål og bedre tilgodeser målene i Europa 2020-strategien, især med hensyn til vandforsyning og afbødning af klimaændringer.</p>	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<p>- De sektorspecifikke regler for ELFUL indeholder klare målsætninger og prioriterede EU-mål for udvikling i landdistrikter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, som stemmer overens med de tematiske mål opstillet i den fælles strategiske ramme (art. 4 og 5 i ELFUL).</p>	

	<p>- Det nuværende aksesystem i ELFUL skal ophæves. Medlemsstaterne/regionerne skal tilrettelægge deres programmer på basis af de prioriterede strategiske mål for denne politik, opstille deres mål i forhold hertil (via drøftelser med Kommissionen) og redegøre for, hvilken kombination af midler de vil sætte ind på at nå hvert mål. Det vil i hvert enkelte tilfælde blive lettere at fremlægge en klar og realistisk handlingslogik, fordi det ikke vil blive hæmmet af kunstige klassificeringer af foranstaltninger (art. 9 i ELFUL).</p> <p>- Overvågnings- og evalueringssystemet er ved hjælp af et sæt fælles indikatorer blevet forbedret, således at det er bedre egnet til ELFUL-støtte og til vurdering af resultaterne (art. 76 i ELFUL).</p>	
Fleksible beslutningsprocedurer	<p>- Kommissionen får bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter om alle ikke-væsentlige spørgsmål samt gennemførelsesretsakter inden for den delte forvaltning. I forbindelse hermed skal en række ikke-væsentlige bestemmelser, der i dag findes i de grundretsakter, som skal erstattes af de fire forslag for den fælles landbrugspolitik, overflyttes til delegerede retsakter.</p>	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<p>- Inden for rammerne af LEADER vil enhver aktivitet, der svarer til et af de prioriterede mål for politikken for udvikling i landdistrikter, være støtteberettiget, så længe den stemmer overens med programmet for udvikling i landdistrikter og den lokale udviklingsstrategi (art. 28, stk. 5, i FB). Det vil give større fleksibilitet i udformningen/ udvælgelsen af projekter til gennemførelse af strategien (art. 42-45 i ELFUL).</p> <p>- Reglerne om støtteberettigelse inden for FSR-fondene harmoniseres mest muligt, det gælder bl.a. fælles regler om momsrefusion samt standardsatser, faste beløb og naturalier (art. 55-61 i FB).</p> <p>- Reglerne om arealrelaterede betalinger inden for udvikling af landdistrikter afklares, således at de udtrykkeligt giver landmændene mulighed for at iværksætte miljøforanstaltninger, uden at det går ud over visse nødvendige produktionsmetoder (art. 47 i ELFUL).</p> <p>- Med hensyn til lokaludvikling under LEADER skal reglerne i forskellige EU-fonde, der angår nogenlunde samme tilgange, harmoniseres inden for rammerne af strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet. Lokale udviklingsstrategier, der henter midler fra flere fonde, vil få mulighed for at udpege en "ledende fond", som skal tage sig af driftsomkostninger, aktivitetsstyring og</p>	

	<p>netværksaktiviteter for alle den pågældende gruppes aktiviteter. Det vil gøre det lettere at bruge mere end én EU-fond til støtte for lokale udviklingsstrategier (art. 28-31 i FB).</p> <p>- Alle reglerne om ydelse af frivillig koblet støtte samles under ét regelsæt, som skal erstatte de hidtidige forskellige regler og vil nedbringe antallet af koblede støtteordninger (art. 38-41 i DB).</p> <p>- Forskellige foranstaltninger under ELFUL vil blive lagt sammen og strømlinet, således at det samlede antal foranstaltninger vil blive reduceret fra 39 til 17. I forbindelse hermed er bestemmelserne blevet afklaret, støtteberettigelsesreglerne er blevet ændret, så de nu er lettere at følge, og kontraktvilkårene er gjort mere fleksible (art. 15-41 i ELFUL).</p>	
Forenklede tilskudsformer	<p>- De nuværende modeller baseret på enkeltbetalingsordningen (SPS) og den generelle arealbetalingsordning (SAPS) erstattes af en grundlæggende indkomststøtte i form af en regional enhedstakstmodel i alle medlemsstater (art. 18-28 i DB).</p> <p>- For små landbrug skal der indføres en mere simpel ordning for at mindske administrationsomkostningerne ved forvaltning af og kontrol med direkte støtte. Til dette formål indføres der faste beløb, der skal erstatte alle direkte betalinger, små landbrug vil være fritaget for økologi- og krydsoverensstemmelsesforpligtelserne, samtidig med at kravene angående støtteansøgninger og kontrolkravene vil blive lempet (art. 47-51 i DB).</p> <p>- For tilskuds vedkommende vil der blive indført flere forskellige måder, hvorpå modtagerne kan få refunderet deres udgifter, på basis af forenklede udgiftsberegninger. Der bliver bl.a. tale om standardtakster for enhedsomkostninger, faste beløb under tærsklen på 100 000 EUR i offentlig støtte og standardsatser baseret på en procentdel af definerede typer støtteberettigede udgifter. Det vil gøre det lettere for alle implicerede at anmode om, forvalte og revidere tilskud og gøre støtte til udvikling i landdistrikter lettere tilgængelig (art. 57-58 i FB).</p>	
Proportional kontrol	<p>- Kommissionen får bemyndigelse til at reducere antallet af kontroller på stedet, forudsat at den pågældende medlemsstats kontrolsystem fungerer ordentligt, og at fejlprocenten på modtagerniveau er lav (art. 64 i HS).</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> - Certificeringsorganets rolle udvides til også at omfatte kontrol og bekræftelse af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Det ventes på længere sigt at give betydelige forenklingsfordele. Certificeringsorganets validering af lovlighed og formel rigtighed skal være en forudsætning for, at kontrollen på bedriftsniveau kan reduceres (art. 9 i HS). - Med hensyn til krydsoverensstemmelse skal medlemsstaterne ikke længere have pligt til at følge op på kontrollen i bedrifter, hvor der er konstateret ubetydelige overtrædelser, og de skal heller ikke have pligt til at følge op på kontrollen i alle bedrifter, hvor "de minimis"-regler har været anvendt (art. 97 i HS). - Bedrifter omfattet af ordningen for mindre landbrug fritages helt for krydsoverensstemmelse og kontrollen i forbindelse hermed (art. 92 i HS). 	
På vej mod e-forvaltning	<ul style="list-style-type: none"> - Inden for rammerne af politikken for udvikling i landdistrikter vil Kommissionen sikre, at der findes et tilstrækkeligt sikkert elektronisk system til registrering, opbevaring og behandling af nøgleinformation og rapportering om overvågning og evaluering (art. 77 i ELFUL). 	

2. Økonomisk, Social og Territorial Samhørighed

POLITIKOMRÅDE: SAMHØRIGHEDSPOLITIK

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN²</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	- Under den delte forvaltning kan medlemsstaterne vælge at udarbejde og gennemføre programmer, som finansieres enten gennem én fond eller gennem flere fonde (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden). Det giver mulighed for at nedbringe antallet af programmer og for koordination på nationalt og regionalt program, hvor det kan være nyttigt for den pågældende medlemsstat eller region (KOM(2011) 615, art. 88 i FB).	
Samlet ramme for sektoren	<p>- Der foreslås ensartede regler for den strategiske planlægning og programmering af samhørighedspolitikken, politikken for udvikling i landdistrikter og hav- og fiskeripolitikken med en fælles strategisk ramme (FSR) og én samlet partnerskabskontrakt med hver medlemsstat. Antallet af strategidokumenter vil blive reduceret: i stedet for de talrige dokumenter på EU- og nationalt plan om de forskellige politikker skal der for de 5 fonde kun være ét EU-strategidokument og ét nationalt strategidokument. (art. 9-15 i FB).</p> <p>- Også reglerne om støtteberettigelse og varighed er blevet harmoniseret for de fem fonde. (art. 54-61 i FB).</p> <p>- EFRU, ESF og Samhørighedsfonden skal fortsat have de samme opgaver og mål, finansielle rammer og bestemmelser om programmering, overvågning, information og kommunikation. (art. 81-107 i FB).</p>	
Mainstreaming og	<u>Synergier</u>	

² Henvisninger til FSR og forordningerne om de enkelte fonde.

<p>synergier</p>	<p>- Den samlede sektorramme vil gøre det lettere at opnå synergier mellem samhørighedspolitikken, politikken for udvikling i landdistrikter og hav- og fiskeripolitikken. Desuden vil den strategiske planlægning og programmering inden for samhørighedspolitikken sikre en samordning med andre EU-instrumenter via den fælles strategiske ramme på EU-plan og partnerskabskontrakterne på nationalt plan. (art. 9-15 i FB).</p> <p>- Også muligheden for at indgå overvågnings- og evalueringssamarbejder (f.eks. i overvågningsudvalg) i forbindelse med operationelle programmer under de fire FSR-fonde vil fremme synergi. (art. 41 i FB)</p> <p><u>Mainstreaming</u></p> <p>- Mainstreamingen af generelle principper om ligebehandling mellem mænd og kvinder og ikke-diskrimination (art. 7 i FB) samt bæredygtig udvikling (art. 8 i FB) skal bevares. Klimarelaterede udgifter skal identificeres (art. i FB) Kravet om, at operationelle programmer skal underkastes en strategisk miljøevaluering, vil gøre det lettere at overholde de lovregulerede krav (art. 48 i FB). For at skabe større sammenhæng og omkostningseffektivitet i udgifterne skal de operationelle programmer indeholde en beskrivelse af de konkrete foranstaltninger, der træffes for at (art. 87 i FB):</p> <ul style="list-style-type: none"> • tilgodese miljøbeskyttelseskravene og målene om ressourceeffektivitet, afbødning af og tilpasning til klimaændringer, modstandsdygtighed over for katastrofer og risikoforebyggelse og risikostyring <p>fremme ligestilling og forebygge enhver form for diskrimination på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.</p>	
<p>Klare prioriterede mål + indikatorer</p>	<p>- Den resultatorienterede samhørighedspolitik tager afsæt i klare, fælles mål på EU-plan, der stemmer overens med Europa 2020-strategien, og en strategisk planlægning af programmer med fastlæggelse af tematiske mål (art. 9 i FB).</p> <p>- De tematiske mål og investeringsprioriteterne er fastlagt på EU-plan i forordningen, mens medlemsstaterne og regionerne skal opstille specifikke mål for de udvalgte</p>	

investeringsprioriteter som udtryk for deres særlige udviklingsmål. Disse specifikke mål skal afspejles i resultatindikatorer. (art. 24 og 87 i FB).

- Et forbedret overvågnings- og evalueringssystem, der skal resultere i færre, men mere målrettede indikatorer, kommer til at omfatte:

- En klarere definition af målene i programmer med beslægtede output- og resultatindikatorer. (art. 24 og 87 i FB).

- Alle medlemsstater skal indsamle information om et sæt fælles indikatorer, som aggregeres på EU-plan, så de samlede resultater af samhørighedspolitikken kan vurderes. (Bilaget til forordningerne for de enkelte fonde)

- Der indføres et bedre afpasset indberetningssystem, hvor den årlige gennemførelsesrapport skal fokusere på operationelle og finansielle data om gennemførelsen. Strategiske analyser af målenes realisering skal først foretages i 2017 og 2019, hvor der ventes at foreligge tilstrækkelige oplysninger (art. 46 og 101 i FB).

- Som en fakultativ mulighed for medlemsstaterne er der tillige indført en fælles handlingsplan (art. 93-98 i FB) som et praktisk værktøj til at fokusere mere på målene i forvaltningen. Den fælles handlingsplan skal ses i forlængelse af de nuværende systemer med forenkede omkostningsberegninger i en betydeligt større skala og vil åbne mulighed for refusioner på grundlag af output og resultater af dele af operationelle programmer, der tager sigte på realisering af et specifikt mål. Det primære formål med det nye instrument er at sætte større fokus på output og resultater, og det vil med tiden bevirke, at de administrative byrder flyttes til foranstaltningens start (med definitionen af den fælles handlingsplan). Men det vil også kunne føre til betydelige arbejdslettelser for de implicerede modtagere og til færre kontrolomkostninger på alle niveauer. Den finansielle forvaltning af den fælles handlingsplan er alene baseret på output og resultater, og udgiftsrefusionerne foregår i form af standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb. Den finansielle kontrol og revision af planen vil derfor udelukkende tage sigte på, om de på forhånd fastlagte output og resultater er nået. Det præciseres desuden i

	forordningen (art. 98, stk. 3, i FB), at medlemsstater, som gør brug af en fælles handlingsplan, kan benytte deres egen regnskabspraksis i forbindelse med projekterne. Denne regnskabspraksis vil ikke blive revideret af revisionsmyndigheden eller Kommissionen.	
Fleksible beslutningsprocedurer	<p>- Der er mulighed for betydelig fleksibilitet i udformningen af programmer og af forvaltnings- og kontrolsystemer.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Muligheden for at aftale med Kommissionen, at man kan afvige fra forpligtelsen til at udarbejde operationelle programmer på mindst NUTS 2-niveau, er blevet udvidet til at gælde alle medlemsstater for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden (art. 89 i FB) • 2 %-fleksibilitet ved fastlæggelsen af de finansielle bevillinger til kategorier af regioner (art. 85 i FB) • Muligheden for at udarbejde og gennemføre programmer, der finansieres via én eller flere fonde (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden) (art. 88 i FB) • Mulighed for at vælge, om man vil kombinere eller adskille forvaltnings- og certificeringsfunktionerne (art. 113 i FSR) • Mulighed for at vælge mellem flere forskellige instrumenter til optimering af programgennemførelsen, bl.a. integrerede territoriale investeringer, lokalsamfundsstyrede udviklingsplaner og fælles handlingsplaner. (art. 28-31, 93-98 og 99 i FB) • Mulighed for, at et projekt kan modtage støtte fra flere fonde, forudsat at der ikke bliver tale om dobbeltfinansiering af nogen udgift (art. 55 i FB) • Mulighed for at ikke at afholde årligt statusmøde (art. 45 i FSR) i andre år end 2017 og 2019. Det kan også omfatte mere end ét program. I 2017 og 2019 skal der 	

	holdes statusmøder om alle en medlemsstats programmer.	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - I forslaget slås det fast, at der kan ydes støtte i form af tilskud, bistand, der skal tilbagebetales og finansielle instrumenter eller en kombination heraf. Det opstiller i særdeleshed betingelserne for støtte i form af tilbagebetalingspligtige tilskud og åbner dermed udtrykkeligt mulighed for denne støtteform. (art. 56 i FB) - Støtteberettigelsesreglerne for FSR-fondene er blevet harmoniseret i det videst mulige omfang for at mindske antallet af forskellige regler, der skal følges i marken, og dermed forenkle forvaltningen af EU-fondene for modtagerne. Det gælder bl.a. ensartede regler om indtægter genereret af projekter, anvendelse af standardtakster, faste beløb og enhedssatser, naturalier, afskrivninger, køb af jord og projekternes varighed. (art. 54-59 og 61 i FB). - Desuden foreslås en afklaring af reglerne om, hvornår det er muligt at finansiere foranstaltninger uden for programområdet, der er til gavn for programområdet. (art. 60 i FB) - Viften af finansielle instrumenter er blevet udvidet, og reglerne er blevet harmoniseret og afklaret (art. 32-40 i FB). - Der opnås forenkling og større retlig sikkerhed gennem opstillingen af mere præcise kriterier for afgørelse af, hvornår en overtrædelse af EU-lovgivningen eller national lovgivning giver anledning til en finansiell korrektion. <p><u>For ESF:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Mere fleksible regler om ESF-projekters geografiske støtteberettigelse for at tage højde for den immaterielle karakter af størsteparten af foranstaltningerne (art. 13, stk. 2, i ESF). - Køb af udstyr er igen blevet støtteberettiget (ikke-støtteberettiget i 2007-2013, men støtteberettiget i 2000-2006). - De konkrete forenklinger, der blev opnået i årene 2007-2013, bibeholdes: operationernes 	

	varighed er blevet afpasset efter de gældende statsstøtteregler (art. 61 i FB), ESF-operationers undtagelse fra bestemmelserne om indtægtsgenererende operationer (art. 54).	
Forenklede udgiftsberegninger	<p>For tilskud er forenklede udgiftsberegninger fortsat en alternativ metode, der kan benyttes til refusioner baseret på faktisk afholdte udgifter for nogle FSR-fonde. Der er indført en række foranstaltninger, der tager sigte på at lette og fremme brugen af forenklede udgifter (art. 57i FB)</p> <p>1) De nuværende metoder for ESF og EFRU bibeholdes for at fastholde samme regler som i perioden 2007-2013.</p> <p>2) Systemet harmoniseres og udvides:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reglerne og mulighederne er de samme for alle FSR-fonde. Der vil også være mulighed for at bruge metoder, der benyttes inden for EU-politikker eller i nationale ordninger. - Loftet over faste beløb forhøjes til 100 000 EUR - Flere muligheder for faste satser – ikke blot ved beregning af indirekte udgifter som hidtil, men også ved beregning af andre udgiftskategorier. <p>3) Formålet med at have flere, harmoniserede beregningsmetoder er at lette beregningerne og skabe større retlig sikkerhed. Ud over rimelige, retfærdige og kontrollerbare beregningsmetoder vil der blive mulighed for:</p> <ul style="list-style-type: none"> • at bruge visse "færdigberegne" forenklede udgifter fastlagt på EU-plan • at benytte faste takster, faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger, som bruges i nationale ordninger • at benytte alle faste takster, faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger, som er udviklet i forbindelse med EU-instrumenter. 	

	<p>Det giver mulighed for en sammenhængende tilgang for forskellige EU-instrumenter og for at undgå dobbeltarbejde og forsinkelser i relation til forenklede udgifter på projektplan.</p> <p>:</p> <p>For ESF vil der være flere andre muligheder på grund af operationernes karakter (mange små tilskud, udgifter, der primært er personaleudgifter, standardoperationer).</p> <p>1) Lempede procedurer for små tilskud:</p> <ul style="list-style-type: none"> - For tilskud på under 100 000 EUR mulighed for at beregne de forenklede udgifter på grundlag af et budgetudkast på et ad hoc-grundlag (art. 14, stk. 3, i ESF) - For tilskud på under 50 000 EUR er brug af faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger obligatorisk på grund af den risiko, brugen af faktisk afholdte udgifter er forbundet med, og den lave omkostningseffektivitet i administrationen (art. 14, stk. 4, i ESF). <p>2) Koncentration om kerneudgifter</p> <p>Mulighed for at anvende en fast sats på 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger til at dække de resterende støtteberettigede omkostninger ved en operation (art. 14, stk. 2, i ESF). Denne sats er fastsat i forordningen, og de nationale myndigheder behøver derfor ikke at give nogen begrundelse for at bruge den.</p> <p>3) Standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb fastsat af Kommissionen (art. 14, stk. 1, i ESF)</p> <p>Kommissionen vil få mulighed for at vedtage delegerede retsakter, hvori den fastsætter visse standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb til brug for beregning af de beløb, medlemsstaterne skal have refunderet. Hertil kunne man bruge de oplysninger, der er tilgængelige, til at differentiere mellem medlemsstater, operationstyper eller målgrupper. Disse delegerede retsakter vil skabe retssikkerhed.</p>	
--	--	--

	<p>Det er en valgfri mulighed for medlemsstaterne. Når de gør brug af den, vil de beløb, der er beregnet på grundlag af standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb, blive betragtet som offentlig støtte til modtagerne og som støtteberettigede udgifter. Det gælder for alle former for tilskud, også tilskud, der ydes via offentlige udbud.</p> <p>I forordningen præciseres det desuden (sidste punktum i art. 14, stk. 1, i ESF), at når disse finansieringsformer tages i anvendelse, må medlemsstaterne anvende deres egen regnskabspraksis til at støtte operationer. Denne regnskabspraksis skal ikke revideres af revisionsmyndigheden eller af Kommissionen.</p>	
<p>Proportional kontrol</p>	<p>Forslagene indeholder bestemmelser om:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Et generelt proportionalitetsprincip - de finansielle og administrative ressourcer, der er nødvendige til gennemførelsen af programmerne i relation til rapportering, evaluering, ledelse og kontrol, skal være proportionale, dvs. stå i et rimeligt forhold til støtteniveauet (art. 4 i FB) - At forvaltningsmyndigheden skal foretage en proportional kontrol på stedet (proportional i forhold til størrelsen af den offentlige støtte til en operation og den identificerede risiko) (art. 114 i FB) - En proportional tilgang i stedet for den tunge procedure med de nuværende krydsoverensstemmelsesvurderinger, hvor Kommissionen foretager en risikobaseret revision af programmer på over 250 mio. EUR ved ex-ante-vurderingen af nationale forvaltnings- og kontrolsystemer (art. 117 og 140 i FB) - Nye frister for den første rapport og godkendelse afpasset efter betalingerne (art. 101 og 129) - Proportional revision af operationelle programmer – operationer på under 100 000 EUR revideres kun én gang før den rullende afslutning, og de resterende operationer revideres én gang årligt, undtagen hvor der består en specifik risiko for uregelmæssigheder og svig. Revisionsmyndigheden skal reducere revisionens omfang, når der er tale om robuste 	

	<p>systemer, og Kommissionen kan beslutte at begrænse sin revision, hvis den finder revisionsmyndighedens udtalelse pålidelig (art. 140 i FB)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Der skal på nationalt og regionalt plan foretages evalueringer med henblik på at lette byrderne for støttemodtagerne (art. 24 og 87 i FB) - Indførelse af fælles handlingsplaner, som åbner mulighed for refusion af udgifter på basis af output og resultater i betydelig større målestok og for alle typer tilskud (art. 112 i FB) - Større fleksibilitet med hensyn til udpegelse af myndigheder – medlemsstaterne vil kunne bestemme, hvordan myndigheden skal udpeges, og om forvaltnings- og certificeringsfunktionerne skal adskilles eller ej, hvilket giver dem mulighed for at etablere mere fleksible forvaltningsstrukturer (art. 113 i FB) - Rullende afslutning af programmer i stedet for afslutning af alle programmer ved programperiodens udløb. Ikke nødvendigt at opbevare alle dokumenter indtil programperiodens udløb, men kun i det krævede tidsrum (3 år) efter den rullende afslutning (art. 131 i FB) 	
E-forvaltning	<ul style="list-style-type: none"> - Der er store omkostninger forbundet med udskrivning og aggregering af finansielle data og indberetninger modtaget på papir, og det kan føre til unødigt store kontrolomkostninger, da der ikke altid er let adgang til alle bilag. Kommissionen foreslår, at der indføres e-forvaltning i samhørighedspolitikken, ved at kræve, at alle medlemsstater inden udgangen af 2014 skal have indført systemer, der giver støttemodtagere mulighed for at fremsende oplysninger via elektronisk dataudveksling og kun én gang (art. 14 i FB) - Alle udvekslinger mellem Kommissionen og medlemsstaterne skal også foregå elektronisk. 	

3. Beskæftigelse, Sociale anliggender og Arbejdsmarkedsforhold

POLITIKOMRÅDE: BESKÆFTIGELSE, SOCIALE ANLIGGENDER OG ARBEJDSMARKEDSFORHOLD

NB: ESF-forordningen indgår i to politikområder, nemlig samhørighedspolitikken og beskæftigelses-, social- og arbejdsmarkedspolitikken. Alle ESF-forenklingselementerne er medtaget under samhørighedspolitikken.

<i>AKTION /FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN³</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<p>- Den Europæiske Unions program for social udvikling og innovation er baseret på tre eksisterende instrumenter:</p> <ul style="list-style-type: none"> * Progress-programmet * EURES * Den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration <p>- Dette integrerede program omfattende tre programakser (Progress, Eures og mikrofinansiering) vil skabe øget fleksibilitet og bedre politiksammenhæng og effektivitet via tværgående foranstaltninger inden for de forskellige aktionsområder (art. 3, stk. 1)</p>	
Samlet ramme for	<p>- De tre akser (Progress, Eures og mikrofinansiering) underlægges et samlet sæt fælles bestemmelser (om bl.a. definitioner, mål, aktionstyper, sammenhæng og komplementaritet,</p>	

³ **Social udvikling og innovation (SUI):** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et EU-program for social udvikling og innovation (2014-2020) (KOM(2011) 609 endelig)

Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF): Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) (KOM(2011) 608 endelig)

sektoren	samarbejde med udvalg, resultatformidling og kommunikation, finansielle bestemmelser, beskyttelse af EU's finansielle interesser, overvågning og evaluering) (art. 1-14) - Mere fleksibel allokering af ressourcerne til skiftende politiske prioriteringer, således at programmet bliver et ægte politikdrevet instrument (art. 5, stk. 3)	
Synergier / Mainstreaming	<p>Europa 2020-målene</p> <ul style="list-style-type: none"> - Det nye SUI-program vil bidrage til gennemførelsen af Europa 2020-strategien samt de overordnede mål og integrerede retningslinjer heri gennem ydelse af finansiell bistand til opfyldelse af EU's målsætninger om at fremme et højt beskæftigelsesniveau, sikre en tilstrækkelig social beskyttelse, bekæmpe social udstødelse og fattigdom og forbedre arbejdsvilkårene (art. 1 i SUI) - EGF skal bidrage til virkeliggørelse af vækst- og beskæftigelsesmålene i Europa 2020-strategien. Det foreslås, at der via EGF skal ydes støtte til en række aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger. Der kan ikke blive tale om bidrag til finansiering af passive foranstaltninger, eftersom de ikke stemmer overens med Europa 2020-strategiens vækst- og beskæftigelsesmål. Det kan kun ske, hvis de er udformet som incitamenter, der skal lette afskedigede arbejdstageres deltagelse i aktive arbejdsmarkeds-politikforanstaltninger. <p>Eksempler på synergier</p> <ul style="list-style-type: none"> - Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne sikre sammenhængen i og komplementariteten mellem de aktiviteter, der gennemføres under programmet, og EU's andre foranstaltninger, især inden for rammerne af Den Europæiske Socialfond (ESF) og på områder som social dialog, retsforhold og grundlæggende rettigheder, uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdomspolitik, forskning og innovation, iværksættere, sundhed og den generelle økonomiske politik (art. 8, stk. 1, i SUI). - De aktiviteter, der støttes under programmet, skal stemme overens med EU-lovgivningen og national lovgivning, herunder statsstøttere reglerne (art. 8, stk. 2, i SUI). 	

	<ul style="list-style-type: none"> - Hvad mikrofinansieringsaksen angår, skal offentlige og private organer, der tilvejebringer mikrofinansiering til personer og virksomheder, samarbejde tæt med organisationer, som repræsenterer de endelige mikrolånmodtageres interesser, og med organisationer, der udbyder mentorordninger og uddannelsesprogrammer til disse endelige modtagere, således at de når ud til de endelige modtagere, og der skabes konkurrence- og levedygtige mikrovirksomheder (art. 23, stk. 2, i SUI). - Støtten til afskedigede arbejdstagere skal supplere medlemsstaternes indsats på nationalt, regionalt og lokalt plan (art. 9, stk. 1, i EGF). - De aktiviteter, der støttes under EGF, skal stemme overens med EU-lovgivningen og national lovgivning, herunder statsstøtterejerne (art. 9, stk. 2, i EGF). - Der skal være komplementaritet med de aktioner, der finansieres via andre EU-fonde, især Den Europæiske Socialfond (ESF) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikter (ELFUL) (art. 19, stk. 1, i EGF). 	
<p>Klare prioriterede mål + indikatorer</p>	<p>Den Europæiske Globaliseringsfond</p> <p>EGF's overordnede formål forbliver uændret – nemlig at hjælpe arbejdstagere, der har mistet deres job på grund af ændringer i handelsmønstrene, med igen at finde stabil beskæftigelse. Det aktuelle forslag indeholder det nye kvantitative mål, at mindst 50 % af de arbejdstagere, der deltager i disse foranstaltninger, finder stabil beskæftigelse inden for et år (art. 1 i EGF)</p> <p>Progress og social innovation</p> <p>Progress-programmet skal fremme social dialog, evidensbaseret politikudformning og modernisering af beskæftigelseslovgivning. Under en ny programdel skal der ydes støtte til foranstaltninger, der tager sigte på innovative tilgange til sociale problemer. Forslaget indeholder desuden en række kvantitative og kvalitative indikatorer (art. 4 og art. 15 i SUI)</p> <p>EURES – formålet er at tilvejebringe en europæisk portal for ledige job. Resultaterne skal måles på grundlag af informationsstrømmene – især antallet af registrerede ledige job og antallet af formidlede job. De ansvarlige tjenestegrene har iværksat en undersøgelse med henblik på at få fastlagt specifikke indikatorer i relation til geografisk mobilitet (art. 4 og art. 20 i SUI)</p>	

	<p>Mikrofinansiering</p> <p>Dette instrument blev først indført i 2010, i samarbejde med EIB. Formålet er at udfylde et hul på lånemarkedet ved at støtte mikrolångivere og yde lån til ikke-konventionelle låntagere. Det aktuelle forslag indeholder kvantitative indikatorer til måling af antallet og størrelsen af lånene, og hvad lånene er gået til (art. 4 og 22 i SUI)</p>	
<p>Fleksible beslutningsprocedurer</p>	<p>- 5 % af budgetmidlerne skal fordeles mellem de tre akser <u>på et årligt grundlag</u> i overensstemmelse med den politiske prioritering og inden for rammerne af en forretningsmæssig tilgang (art. 5, stk. 2 i SUI)</p> <p>- Ordningerne for EGF skal stemme overens med punkt 13 i IIA. (art. 15 i EGF).</p>	
<p>Klare regler om udgifters støtteberettigelse</p>	<p>Der er fastsat finansielle bestemmelser for alle tre akser (finansforordningen finder anvendelse, artikel 11 i SUI)</p>	
<p>Forenklede udgiftsberegninger</p>	<p>Større brug af forenklede udgiftsmetoder (faste beløb og standardsatser), især i forbindelse med mobilitetsordningerne (art. 11, stk. 2, i SUI).</p>	
<p>Proportional kontrol</p>	<p>- Alle de muligheder for en proportional kontrol, der er nævnt under samhørighedspolitikken, gælder også for beskæftigelses-, social- og arbejdsmarkedsektoren.</p> <p>- Desuden foreslås det, at de mindste foranstaltninger under ESF altid skal baseres på forenklede udgiftsmetoder, således at det administrative arbejde med forvaltning af foranstaltningen kommer til at stå i et rimeligt orhold til tilskuddets størrelse (art. 14 i ESF-forordningen, KOM(2011) 607)</p>	
<p>E-forvaltning</p>	<p>Under EURES-aksen vil der blive sikret fuld gennemsigtighed omkring ledige job og jobansøgninger for de potentielle ansøgere og arbejdsgivere via udveksling og formidling af information på tværnationalt, tværregionalt og grænseoverskridende plan ved brug af standardformularer for interoperabilitet (art. 20 i SUI)</p>	

4. Hav- og fiskeripolitik

POLITIKOMRÅDE: HAV- OG FISKERIPOLITIK

AKTION/FORANSTALTNING	KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN	ENDELIG TEKST
<i>De forenklinger, der er indeholdt i Kommissionens forslag om fælles bestemmelser for FSR-fondene, og som også gælder for EHFF, er beskrevet under politikområdet Regionalpolitik</i>		
Færre programmer	<p>- Næsten alle de finansielle instrumenter under den integrerede havpolitik og den fælles fiskeripolitik – det finansielle instrument for den integrerede havpolitik 2011-2013, Den Europæiske Fiskerifond, Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), den fælles markedsordning for fiskeri- og akvakulturprodukter og godtgørelserne til regioner i den yderste periferi, det andet finansielle instrument (kontrol, dataindsamling, partnerskabsrammeaftaler, frivillige bidrag til regionale fiskeriforvaltningsorganisationer – er blevet samlet i én fælles fond.</p> <p>- Den integrerede havpolitik, som hidtil har været baseret på finansielle ad hoc-instrumenter, har nu fået adgang til en stabil, flerårig finansiering.</p> <p>- Samling af markedsinstrumenter og færre instrumenter: 7 markedsinterventionsinstrumenter er blevet erstattet af ét instrument. Alle former for støtte til producentorganisationer er blevet lagt ind under EHFF's markedsforanstaltningsafsnit, det gælder også kompensationerne til regioner i den yderste periferi. Dermed opnås en forenkling af markedsinterventioner, og der bliver øget fokus på producentorganisationerne.</p>	
Samlet ramme for sektoren		
Synergier /	Europa 2020-målene : Bidrag til Europa 2020-målene via tematiske mål (art. 6)	

Mainstreaming	Eksempler på synergier - Konsekvent tværgående tilgang til integreret havpolitik i alle sektorfonde - Integreret tilgang til lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som vil gøre det lettere for små samfund at gennemføre integrerede investeringsprojekter med forenklede vilkår. Det vil fremme joint ventures, der støttes af forskellige EU-fonde (bl.a. ELFUL og EHFF), med fælles vurdering og godkendelse af lokaludviklingsstrategier og mulighed for samlet finansiering af driftsomkostningerne fra én kilde, så man undgår at skulle indberette udgifter til forskellige organer.	
Klare prioriterede mål + indikatorer	- Den Europæiske Fiskerifond er i dag opdelt i akser af meget heterogen karakter, hvor nogle fokuserer på bestemte sektorer (f.eks. fiskerflåder), og andre på tværgående foranstaltninger (f.eks. markedsføring). Det har resulteret i et "frit valg" for medlemsstaterne og i manglende kritisk masse og fokus på målene. Fonden er desuden præget af mangel på fælles indikatorer og årlige indberetninger med stor detailrigdom. En programmering baseret på prioriterede mål, der klart er kædet sammen med en reform af den fælles fiskeripolitik og Europa 2020-målene (artikel 6 i EHFF), med et sæt fælles indikatorer for alle medlemsstater (art. 133), vil skabe bedre sammenhæng i programmeringen. Det vil også mindske de administrative byrder i forbindelse med indberetning, som skal koncentrerer om kvantitative data om et begrænset sæt indikatorer. Disse indikatorer skal fastslægges i dialog med medlemsstaterne. - Endelig vil de klart opstillede mål og andre resultatorienterede instrumenter åbne mulighed for en forenkling af gennemførelses- og kontrolprocedurerne.	
Fleksible beslutningsprocedurer	- Når dataindsamling, kontrol og markedsforanstaltninger placeres under delt forvaltning, vil det reducere antallet af kommissionsafgørelser (fire sæt finansielle beslutninger, overvågnings- og evalueringsbeslutninger samlet i ét sæt). - Færre betalingsanmodninger	

	<ul style="list-style-type: none"> - Større fleksibilitet med hensyn til udgifterne (skal ikke længere holdes inden for ét år). Medlemsstaterne kan følge en flerårig tilgang, hvilket kan give øget strategisk fokus og større forudsigelighed (art. 17). - I 2007-2013 skal alle ændringer i de operationelle programmer godkendes ved en kommissionsbeslutning. Det er uforholdsmæssigt tid- og arbejdskrævende, når der er tale om mindre ændringer, der ikke påvirker strategien, målene, interventionslogikken eller finansplanen. Den nye procedure gør det lettere at foretage ikke-væsentlige ændringer i de operationelle programmer (f.eks. overføre op til 5 % af de midler, der på årsbasis er afsat til et bestemt mål i EHFF, til et andet af målene). Den forenkede procedure vil også åbne mulighed for at ændre de dele i de operationelle programmer, der drejer sig om dataindsamling og kontrol, for hurtigt at kunne tage højde for nye krav og prioriteter, der måtte opstå under programperioden (art. 22-24). 	
<p>Klare regler om udgifters støtteberettigelse</p>	<ul style="list-style-type: none"> - At der ikke længere er krav om særskilt gennemførelse, indberetning og opfyldelse af N+2-reglen for konvergensområder og ikke-konvergensområder, vil føre til forenkling, lette indberetning, resultere i færre regnskabstabeller og gøre det lettere at overholde N+2-reglen (art. 17). - En og samme medfinansieringssats på 75 % for alle regioner: i dag gælder der tre forskellige satser, en for konvergensområder, en for ikke-konvergensområder og en for græske øer og regioner i den yderste periferi. Samme medfinansieringssats betyder også, at der bliver én regnskabstabel i stedet for tre, færre administrative byrder og lettelse af kontrollen (art. 94). - En og samme støtteintensitet, med ganske få undtagelser: støtteintensiteten er på 50 % af de samlede støtteberettigede udgifter. Klart identificerede, politisk begrundede undtagelser (ikke-industrielt fiskeri, kollektive interesser, fjernbeliggende græske øer, yderste periferi). Det er en ny tilgang i stedet for den nuværende, hvor der gælder 24 forskellige støtteintensiteter. Det giver gennemsigthed, klart budskab om prioriteringen, lettelse af kontrollen (art. 95). 	

Forenklede udgiftsberegninger	Under EHFF tilskyndes der til at bruge forenklede tilskud i overensstemmelse med de muligheder, finansforordningen rummer, og med art. 57 i de fælles bestemmelser om FSR-fondene, hvilket vil gøre det lettere at benytte faste beløb.	
Proportional kontrol	Konditionalitetsbestemmelserne findes i dag i kontrolreglerne og IUU-forordningen, uden for rammerne af EFF. Med EHFF-forordningen (art. 12) er kravene blevet samlet i én tekst, der gør reglerne klarere og lettere at håndtere og strømliner dem med EHFF-standardprocedurene. Mere præcise kriterier for afgørelse af, hvornår en tilsidesættelse af FFP-reglerne skal betragtes som en uregelmæssighed og kan give anledning til en finansiel korrektion, vil skabe forenkling og større retlig sikkerhed. Det vil styrke retssikkerheden og reducere administrationsomkostningerne.	
E-forvaltning		

5. Forbindelser udadtil

POLITIKOMRÅDE: FORBINDELSER UDADTIL

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<ul style="list-style-type: none"> - Antallet af instrumenter forbliver det samme. Den pakke, der blev vedtaget den 7. december 2011, består af otte forslag om instrumenter, der finansieres over EU's almindelige budget⁴. - Den væsentligste forenkling af instrumenterne for forbindelserne udadtil fandt allerede sted i årene 2007-2013 (før da var der over 30 instrumenter). For et af disse instrumenters vedkommende - finansieringsinstrumentet for udviklingssamarbejde - foreslås det at reducere antallet af tematiske programmer yderligere fra fem til blot to. - Pakken med eksterne foranstaltninger omfatter også forslag angående Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), som finansieres uden for EU's almindelige budget⁵ 	
Samlet ramme for sektoren	Der er fremsat et særskilt forslag til forordning om fælles regler og procedurer for gennemførelse af instrumenterne for EU's optræden udadtil (den fælles gennemførelsesforordning) (KOM(2011) 842 endelig). Forordningen skal gælde for syv instrumenter: IPA II (førtiltrædelsesinstrumentet), ENI (naboskabsinstrumentet), DCI (instrumentet for udviklingssamarbejde), INSC (instrumentet for	

⁴ **IPA II:** Førtiltrædelsesinstrumentet (KOM(2011) 838 endelig)

ENI: Det Europæiske Naboskabsinstrument (KOM(2011) 839 endelig)

DCI: Finansieringsinstrumentet for udviklingssamarbejde (KOM(2011) 840 endelig)

INSC: Instrumentet for kernesikkerhedssamarbejde (KOM(2011) 841 endelig)

PI: Partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande (KOM(2011) 843 endelig)

EIDHR: Finansieringsinstrumentet for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (KOM(2011) 844 endelig)

IfS: Stabilitetsinstrumentet (KOM(2011) 845 endelig)

Grønland: Rådets afgørelse om forbindelserne mellem Den Europæiske Union på den ene side og Grønland og Kongeriget Danmark på den anden side (KOM(2011) 846 endelig)

⁵ Forslagene angående **EUF** bestod af en meddelelse om forberedelse af den flerårige finansielle ramme 2014-2020 for AVS-landene – udkast til intern aftale (KOM(2011) 837) og et forslag til rådsafgørelse om den holdning, Den Europæiske Union skal indtage i AVS-EU-Ministerrådet til den flerårige finansielle ramme for perioden 2014-2020 under AVS-EU-partnerskabsaftalen (KOM(2011)836). Der vil derefter blive fremlagt forslag om en gennemførelsesforordning og en finansforordning for den 11. EUF.

	samarbejde om nuklear sikkerhed), PI (partnerskabsinstrumentet), EIDHR (instrumentet for demokrati og menneskerettigheder) og IfS (stabilitetsinstrumentet).	
Synergier / Mainstreaming	<ul style="list-style-type: none"> - Rent lovgivningsteknisk har indførelsen af den tværgående forordning til formål at sikre en standardisering af alle instrumenterne og deres forenelighed med finansforordningen for derved at skabe øget klarhed og forebygge indbyrdes modstridende eller tvetydige bestemmelser. - Der kan nævnes følgende eksempler på synergier og mainstreaming: <ul style="list-style-type: none"> - Ligestilling mellem kønnene - Klimaændringer - Miljø - Menneskerettigheder - Demokrati og god regeringsførelse - Integrering af eksterne aspekter i de interne politikker (f. eks. ERASMUS) - På samme måde danner de nye forslag det nødvendige grundlag for fælles programmering/fælles indsats mellem EU og medlemsstaterne. - I de foreslåede instrumenter er der skabt øget fleksibilitet i programmering og finansiering, især i tilfælde af kriser og skrøbelige situationer. I den forbindelse skal der kunne trækkes på nødhjælpsreserven til et øget antal kriserelaterede aktiviteter og til humanitær bistand. Der foreslås indført større fleksibilitet i brugen af nødhjælpsreserven. 	
Klare prioriterede mål + indikatorer	- Instrumenterne inden for EU's optræden udadtil er underlagt bestemmelser med klare, velafgrænsede målsætninger, med resultatindikatorer. Antallet af målsætninger er begrænset, således at instrumenterne fokuserer mere på resultater i marken. Virkeliggørelsen af disse mål vil blive evalueret i periodens løb, således at der opnås et gennemsigtigt middel til rapportering om resultaterne. De klare, fokuserede mål	

	<p>vil desuden sikre, at alle instrumenterne supplerer hinanden, og at man undgår overlapninger i EU's indsats i modtagerlandene.</p> <p>- I den sammenhæng slås det i meddelelsen (KOM(2011) 637) om en "Dagsorden for forandring" også fast, at den måde, hvorpå bistanden ydes, skal bygge på principperne om koncentration og differentiering.</p>	
<p>Fleksible beslutningsprocedurer</p>	<p>Næsten alle instrumenterne indeholder en bemyndigelse til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter med det formål at supplere eller ændre ikke-væsentlige aspekter ved instrumenterne (IPA II: art. 10 og 11; ENI: art. 12, 13 og 14; DCI: art. 17, 18 og 20; PI: art. 4 og 7; IfS: art. 9 og 10; Grønland: art. 5, 9 og 10). Men det er kun for IPA II og ENI, at der kan vedtages instrumentspecifikke gennemførelsesbestemmelser ud over dem, der er foreslået i de "fælles gennemførelsesbestemmelser". Ved alle instrumenterne skal programmeringsdokumenterne godkendes og de finansielle afgørelser vedtages i form af gennemførelsesakter med bistand fra et udvalg (IPA II: art. 6 og 12; ENI: art. 7,9 og 15; DCI: art. 14 og 19; INSC: art. 3 og 6; PI: art. 5 og 6; EIDHR: art. 4 og 5; IfS: art. 7, 8 og 11; Grønland: art. 5 og 11). Det bemærkes, at EUF er underlagt særlige regler, bl.a. Cotonouaftalen.</p> <p>Desuden bemærkes følgende:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Differentieret tilgang på basis af de enkelte landes behov, kapacitet, præstationer og potentielle indvirkninger for EU inden for DCI. Programmeringsprocessen er blevet forenklet for at skabe bedre sammenhæng i EU's optræden udadtil og bedre koordination med medlemsstaterne og for at gøre bistanden mere effektiv (f.eks. tilpasning til modtagerlandets udviklingsplaner). - Også inden for ENI skal programmeringsprocessen forenkles gennem en reform af programmeringsdokumenterne. - Beslutningsprocessen for programmering og vedtagelse af finansieringsafgørelser (handlingsprogrammer og foranstaltninger) er også blevet forenklet med indførelse af fleksible regler for ikke-væsentlige ændringer af dokumenterne, krisesituationer, nye tærskler for udvalgsprocedurer osv. - Betonning af programmeringsdokumenternes politiske karakter. 	

Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<p>Reglerne om udgifternes støtteberettigelse er i fuldt omfang baseret på finansforordningen. I artikel 5 i den tværgående forordning hedder det således om specielt skatter og afgifter:</p> <p>"Med partnerlandene aftales der i givet fald passende bestemmelser, som fritager foranstaltninger til gennemførelse af Unionens finansielle bistand for skatter, told og afgifter. I modsat fald er skatter, told og afgifter omfattet af de betingelser, der er fastsat ved finansforordningen."</p>	
Forenklede udgiftsberegninger	<p>I henhold til art. 4, stk. 4, i den tværgående forordning (KOM(2011) 842 endelig) skal det ved brug af tilskud som finansieringsform overvejes at anvende faste beløb, faste satser og enhedsomkostninger:</p> <p>"De former for finansiering, der er omhandlet i stk. 1 og i artikel 6, stk. 1, og de gennemførelsesmetoder, der er omhandlet i stk. 3, vælges på grundlag af egnethed med hensyn til at nå de specifikke mål med foranstaltningerne, bl.a. under hensyn til kontrolomkostningerne, den administrative byrde og den forventede risiko for ikke-overholdelse af regler. For tilskud omfatter dette overvejelser om anvendelse af faste beløb, faste satser og enhedsomkostninger".</p>	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - Med de fælles gennemførelsesbestemmelser er der tilvejebragt nye harmoniserede, forenklede og fleksible beslutningsprocedurer, der er fælles for fire geografiske instrumenter (IPA, ENI, DCI⁶ og PI) og tre tematiske instrumenter (INSC, EIDHR, IfS). Finansieringsafgørelserne vil blive truffet hurtigere, så EU's bistand også vil kunne ydes hurtigere. Bestemmelserne om gennemførelsen er blevet forenklet betydeligt. Forordningen åbner desuden mulighed for brug af innovative finansielle instrumenter, som f.eks. blanding af tilskud og lån. - For at mindske de administrative byrder mest muligt for de implicerede parter og samtidig sikre en tilstrækkelig kontrol skal valget af finansieringstyper og gennemførelsesmetoder træffes i overensstemmelse med art. 4, stk. 4, i den ovennævnte tværgående forordning. 	
E-forvaltning	<ul style="list-style-type: none"> - Der findes ingen henvisning til e-forvaltning i basisretsakterne. De nuværende værktøjer, især PADOR, vil imidlertid blive videreudviklet – under hensyntagen til, at de skal bruges i en ekstern 	

⁶ Det bemærkes, at DCI omfatter både geografiske og tematiske programmer, såvel som panafrikanske programmer.

	kontekst (150 lande), og til de udfordringer, e-forvaltning er forbundet med.	
--	---	--

6. Indre anliggender

POLITIKOMRÅDE: INDRE ANLIGGENDER

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN⁷</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<p>Der bliver herefter kun to udgiftsprogrammer inden for indre anliggender: en Asyl- og Migrationsfond (AMF) og en Fond for Intern Sikkerhed (ISF). Det vil lette en integreret tilgang til udgifterne til migration og sikkerhed og gøre det lettere at finansiere foranstaltninger, som for øjeblikket svæver mellem flere finansielle instrumenter.</p> <p>De to fonde kommer til at erstatte de nuværende seks udgiftsprogrammer i form af de fire instrumenter under det generelle program "Solidaritet og Forvaltning af Migrationsstrømme", nemlig Fonden for De Ydre Grænser, Den Europæiske Flygtningefond, Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere og Den Europæiske Tilbagesendelsesfond, og de to særprogrammer under det generelle program "Sikkerhed og Beskyttelse af Frihedsrettigheder", nemlig ISEC-programmet for forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet og CIPS-programmet for forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici.</p>	
Samlet ramme for sektoren	Kommissionen foreslår, at der indføres én samlet ramme om finansieringen af alle disse foranstaltninger under de to fonde. I dette øjemed har den fremsat forslag til en tværgående forordning (HI) med regler om programmering, forvaltning og kontrol, finansforvaltning,	

⁷ **Meddelelse** fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: Opbygning af et åbent og sikkert Europa: Budgettet for indre anliggender for 2014-2020 (KOM(2011) 749 endelig)

HI: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om almindelige bestemmelser om Asyl- og Migrationsfonden og om instrumentet for finansiell støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (KOM(2011) 752 endelig)

AMF: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en asyl- og migrationsfond (KOM (2011) 751 endelig)

ISF-1: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument for finansiell støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (KOM(2011) 753 endelig)

ISF-2: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et instrument for finansiell støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (KOM(2011) 750 endelig)

	regnskabsafslutning og afslutning af programmer samt rapportering og evaluering. Formålet er at sikre en samlet tilgang til implementeringen under de to fonde og en ensartet behandling af alle modtagere af EU-støtte på området indre anliggender.	
Synergier/ mainstreaming	Den nuværende kombination mellem et flerårigt strategidokument og årlige programmer skal erstattes af en rent flerårig programmering. Det vil reducere antallet af programmer betragteligt. Hver enkelt medlemsstat vil skulle have ét samlet flerårigt program for hver af fondene (art. 14 i HI, art. 20 i AMF, art. 6, stk. 1, i ISF-1 og art. 9, stk. 1, i ISF-2), således at aktiviteter på de forskellige politikområder samles under ét til støtte for enten en integreret migrationspolitik eller en sammenhængende strategi for intern sikkerhed. Det vil lette finansieringen af kongruente aktiviteter, som bør gennemføres samordnet for at styrke effektivitet og synergi (f.eks. visse aktiviteter ved grænseovergangssteder, hvor både grænsevagter og politi er involveret, opbygning af kapacitet til at modtage, huse, integrere og eventuelt lette tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere).	
Klare prioriterede mål + indikatorer (delt forvaltning)	<p>Delt forvaltning</p> <ul style="list-style-type: none"> - Inden for rammerne af politikken for indre anliggender skal der ved FFR-periodens begyndelse være en samlet, overordnet dialog med hver medlemsstat (art. 13 i HI) om dens brug af fondene. Denne politikdialog skal afklare, hvordan den enkelte medlemsstats program vil bidrage til virkeliggørelse af målene for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed med midler fra EU's budget under hensyntagen til de nationale behov og nødvendigheden af at sikre overholdelsen af EU's regelværk ("EU-merværdien" af de EU-midler, medlemsstaterne bruger). - Programmerne skal fokusere på et begrænset antal mål, og resultaterne skal måles ved hjælp af en række indikatorer (art. 3, stk.2, i AMF, art. 3, stk. 2, i ISF-1 og art. 3, stk. 2, i ISF-2). Overvågnings- og evalueringsrammerne for fondene (art. 50 i HI) skal bygge på brede, politikrelaterede indikatorer (udvikling af en fælles kultur for grænsesikkerhed, samarbejde om retshåndhævelse og krisestyring, fair og lige behandling af tredjelandsstatsborgere, solidaritet og samarbejde mellem medlemsstaterne i spørgsmål om migration og intern sikkerhed) (art. 53, stk. 2, i HI). <p>Central forvaltning</p> <ul style="list-style-type: none"> - Der vil være mulighed for finansiering af policy-drevne aktiviteter, der gennemføres under direkte 	

	<p>og indirekte central forvaltning (art. 7 og 9 i HI, art. 21 i AMF, art. 7 i ISF-1 og art. 13 i ISF-2). Det omfatter EU-foranstaltninger (undersøgelser, tværnationale aktioner, særligt innovative aktioner og størsteparten af foranstaltninger i og vedrørende tredjelande (den eksterne dimension), krisebistand (art. 7, 8 og 9 i HI, art. 22 i AMF, art. 9 i ISF-1, art. 14 i ISF-2), netværker som Det Europæiske Migrationsnetværk (art. 3 i AMF) og udvikling af nye it-systemer angående tredjelandsstatsborgeres passage af EU's ydre grænser (art. 15 i ISF-2).</p> <p>- Midlerne skal bruges mere strategisk, og finansieringen skal ikke alene ydes via indkaldelser af forslag, men også gennem partnerskabs- og rammeaftaler med strategiske nøgleaktører, bl.a. ikke-statslige aktører med særlig ekspertise inden for indre anliggender, visse internationale organisationer (såsom IOM, UNHCR), Røde Kors eller ved at overlade specifikke operationelle opgaver til eksisterende EU-agenturer for at udnytte deres særlige ekspertise og kompetence (art. 7, stk. 4, i HI).</p>	
<p>Fleksible beslutningsprocedurer</p>	<p>Delt forvaltning</p> <p>- Med den flerårige programmering vil der blive langt færre nationale programmer – maksimalt 26 for AMF og 27 for ISF (1+2) (når der ses bort fra de Schengen-associerede stater) for den syvårige periode, i forhold til de over 100 programmer hvert år under den nuværende finansielle ramme.</p> <p>- De nye gennemførelsesforanstaltninger er bragt i overensstemmelse med andre EU-fonde under delt forvaltning og åbner således mulighed for en strømlining af de administrative procedurer i medlemsstaterne.</p> <p>- Der gøres brug af delegerede retsakter, når der er behov for at supplere eller ændre ikke-væsentlige aspekter, således at implementeringen hurtigt kan tilpasses skiftende omstændigheder (og man f.eks. kan revidere konkrete aktioner i nationale programmer i lyset af midtvejsrevisionen (art. 16 i AMF, art. 8 i ISF-2) eller tilpasse prioriteringen i nationale programmer (art. 17 i AMF, art. 6 i ISF-1)).</p> <p>Central forvaltning</p> <p>- De disponible bevillinger vil blive behandlet som et samlet budget, for at opnå den fornødne finansielle fleksibilitet til i hvert regnskabsår at kunne imødegå de udfordringer, EU kommer til at stå overfor i relation til migration og sikkerhed, afhængigt af de konkrete politiske behov på det</p>	

	<p>aktuelle tidspunkt (art. 7, stk. 1, i HI).</p> <p>- En særlig krisemekanisme skal sætte EU i stand til at reagere hurtigt og effektivt i tilfælde af uforudsete begivenheder eller krisesituationer (art. 7-9 i HI, art. 22 i AMF, art. 9 i ISF-1, art. 14 i ISF-2).</p>	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse (delt forvaltning)	<p>Inden for indre anliggender vil støtteberettigelsen af udgifter afholdt under medlemsstaternes nationale programmer blive afgjort ud fra nationale regler, dog med et begrænset antal fælles regler (art. 17-19 i HI). Det indebærer en betydelig forenkling af projektforvaltningen på modtagerniveau i forhold til den nuværende situation under de fire fonde, hvor udgifternes støtteberettigelse afgøres ud fra EU-regler. Princippet stemmer helt overens med, hvad der er fastsat i FSR-forordningen og indebærer dermed en strømlining af procedurene og en mindselse af de administrative byrder.</p>	
Forenklede udgiftsberegninger	<p>Delt forvaltning:</p> <p>- I overensstemmelse med bestemmelserne i forslaget til forordning om den fælles strategiske ramme er der mulighed for forenklede tilskudsformer, f.eks. i form af faste beløb og outputbaserede tilskud osv. (art. 18 i HI). Især skal tilskud, hvor støtten fra EU's budget ikke overstiger 50 000 EUR, ydes i form af faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger (art. 18, stk. 7, i HI).</p> <p>Central forvaltning⁸:</p> <p>- De muligheder, den (reviderede) finansforordning åbner for forenklede udgiftsmetoder, skal udnyttes, hvor det er hensigtsmæssigt.</p>	
Proportional kontrol (delt forvaltning)	<p>- For de nationale programmer vil kontrollen med modtagerne blive forenklet gennem den øgede brug af faste beløb, enhedsomkostninger og standardsatser.</p> <p>- Der bliver kun én forfinansiering (4 %) (art. 33 i HI) og for hver fond og for hvert år én mulighed for at anmode om udbetalinger (art. 35 og 39 i HI). Det er en betydelig forenkling i forhold til den nuværende situation i de fire fonde under delt forvaltning, hvor der udbetales et første forfinansieringsbeløb på 50 %, og der anmodes om udbetaling af saldoen ved afslutningen af</p>	

⁸

I de fremtidige fonde skal ca. 30 % af udgifterne afholdes under central forvaltning og ca. 70 % under delt forvaltning.

	<p>regnskabsåret 9 måneder efter støtteberettigelsesperioden, med mulighed for at anmode om en anden forfinansiering (40 %) før da. Indholdet af betalingsanmodningen vil blive forenklet og kommer herefter til at indeholde alle udbetalinger foretaget af den ansvarlige myndighed, dvs. at der ikke længere er nogen grund til at afvente den sidste udbetaling til det sidste projekt, før udbetalingerne til andre projekter kan angives (art. 39 i HI).</p> <p>- Det er medlemsstaterne, der skal have ansvaret for godkendelsen af den ansvarlige myndighed, uden nogen forbindelse med forhandlingerne om de nationale programmer (art. 24 i HI).</p> <p>- Der vil blive foretaget kontrol af modtagerne på stedet som led i det første kontrolniveau, den ansvarlige myndighed skal foretage (art. 25 i HI). Revisionsmyndigheden skal fokusere mere på revision af de forvaltnings- og kontrolsystemer, den ansvarlige myndighed har indført (art 23, stk. 1, litra c), og art. 27 i HI) og eventuelt foretage substansrevision, når det skønnes nødvendigt.</p>	
E-forvaltning	<p>Al officiel informationsudveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen angående de nationale programmer skal ske via et elektronisk dataudvekslingssystem, som indføres af Kommissionen (efterfølgeren til SFC 2007) (art. 22, stk. 5, i HI).</p>	

7. Retlige anliggender, Grundlæggende rettigheder, Unionsborgerskab

POLITIKOMRÅDE : RETLIGE ANLIGGENDER, GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER, UNIONSBOGERSKAB

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN⁹</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<p>- Tre programmer – Civilret, Strafferet og Forebyggelse af Narkotikamisbrug og Information – lægges sammen til ét program (6. betragtning i retsprogrammet)</p> <p>- Tre programmer – Grundlæggende rettigheder og Unionsborgerskab, Daphne III og ligestillingsdelen og delen angående bekæmpelse af diskrimination og fremme af mangfoldighed i Progress - lægges sammen til ét program (12. betragtning i for rettigheds- og unionsborgerskabsprogrammet)</p>	
Samlet ramme for sektoren	Bestemmelserne i de to forslag er stort set de samme, idet ønsket har været at have de samme regler for finansiering på hele området retlige anliggender.	
Synergier / Mainstreaming	<p>- Ved at lægge de aktuelle programmer sammen opnås en optimering af synergierne mellem alle programområderne. Det åbner mulighed for en mere effektiv tilgang til tværgående spørgsmål som e-justice og uddannelse af retsvæsenets aktører.</p> <p>- Formålet er desuden at skabe sammenhæng, komplementaritet og synergi med andre EU-instrumenter:</p> <p>Der er synergier mellem retsprogrammet og andre programmer, bl.a. rettigheds- og unionsborgerskabsprogrammet, instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde,</p>	

⁹ **Retsprogram:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (KOM(2011) 759 endelig)
Rettigheds- og Unionsborgerskabsprogrammet: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for rettigheder og unionsborgerskab for perioden 2014 til 2020 (KOM(2011) 758 endelig)
EfB: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet "Europa for Borgerne" for perioden 2014-2020 (KOM (2011) 884 endelig)

	<p>kriminalitetsforebyggelse og –bekæmpelse samt krisestyring, Sundhed for Vækst-programmet, Erasmus for Alle samt Horisont 2020-rammeprogrammet og førtiltrædelsesbistandsinstrumentet (art. 11).</p> <p>Der er synergier mellem for rettigheds- og unionsborgerskabsprogrammet og andre programmer såsom retsprogrammet, EfB-programmet og programmer inden for indre anliggender, beskæftigelse og sociale anliggender, sundhed og forbrugerbeskyttelse, uddannelse, undervisning, ungdom og idræt, informationssamfund, udvidelse, navnlig instrumentet til førtiltrædelsesbistand og de fonde, der er omfattet af den fælles strategiske ramme (FSR-fondene) (art. 10).</p> <p>Der er betydelige synergier mellem EfB-programmet og andre EU-programmer, bl.a. programmer inden for beskæftigelse og sociale spørgsmål, uddannelse, forskning og innovation, unge og kultur, retlige anliggender, ligestilling, bekæmpelse af diskrimination og regionalpolitik (art. 11).</p> <p>- Disse programmer vil bidrage til udvikling af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og dermed også til Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.</p>	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<p>Forslagene til programmerne for retlige anliggender og for rettigheder og unionsborgerskab opstiller et begrænset antal konkrete mål samt en række indikatorer (art. 4), der skal bruges til at måle resultaterne i programmernes løbetid. De indeholder desuden aktionsområder, der sikrer, at der ved finansieringen sættes fokus på de områder, hvor EU-finansiering tilfører en merværdi i forhold til medlemsstaternes egen finansiering (art. 6 i retsprogrammet, art. 5 i rettigheds- og unionsborgerskabsprogrammet).</p> <p>Forslaget til EfB-programmet indeholder klare, konkrete og let verificerbare mål, indikatorer, milepæle og resultater, der skal nås. Målsætningen for programmet er at skabe øget historiebevidsthed og øget bevidsthed om EU's historie og identitet og fremme demokratisk deltagelse og samfundssind blandt borgerne på EU-plan (art. 2 i EfB-programmet). Denne målsætning skal styre programmet i en klar retning, mindske overlappinger og øge effektiviteten i gennemførelsen.</p>	
Fleksible beslutningsprocedurer	<p>Det er kun arbejdsprogrammerne, der er gennemførelsesretsakter, som er underlagt udvalgsprocedurer. Det gælder ikke for afgørelser om tilskud, hvilket gør processen hurtigere (art. 9 i programmet for retlige anliggender, art. 8 i programmet for rettigheder og unionsborgerskab, art. 8 i Europa for Borgerne).</p>	

Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - Tilskud ydes i fuld overensstemmelse med finansforordningen. Forslagene indeholder ingen særlige eller afvigende regler om støtteberettigelse. - Den generelle henvisning til finansforordningen er suppleret med en omfattende og udførlig definition på støtteberettigede foranstaltninger under de forskellige programdele (art. 3 i EfB). 	
Forenklede udgiftsberegninger	<ul style="list-style-type: none"> - Alle de forenklede metoder, finansforordningen åbner mulighed for, kan benyttes. 	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - Færre programmer betyder mere harmoniserede regler. Sammen med forenklingsforanstaltningerne betyder det også mindre risiko for fejl. Den kontrol, der foretages, skal baseres på flere kontrolformer (ex ante-kontrol, ex post-kontrol på basis af en detektionsstrategi, særligt udvalg for offentlige udbud, når visse tærskler er overskredet) og stå i et rimeligt forhold til risikoen (bilag 2.2.2 til forslagene om retsprogrammet og rettigheds- og unionsborgerskabsprogrammet). - Brugen af faste beløb, standardsatser og enhedsomkostninger, e-ansøgninger og effektiv kontrol på stedet med samling af besøg hos organisationer i samme region vil mindske de administrative byrder og åbne mulighed for betydelige omkostningsbesparelser (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til EfB). Lempeligere procedure for små tilskud (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til EfB). 	
E- forvaltning	<p>Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Generaldirektoratet for Indre Anliggender bruger it-tilskudsforvaltningssystemet Priamos, der åbner mulighed for onlineansøgninger og –evalueringer. Det er meningen, at det på længere sigt også skal bruges til al kommunikationen mellem modtagerne og Kommissionen.</p>	

POLITIKOMRÅDE: MILJØ OG KLIMAINDSATS

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN¹⁰</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	Ét enkelt program – LIFE – indeholdende to særskilte delprogrammer for miljø og klimaindsats med øget fokus på integrerede projekter.	
Samlet ramme for sektoren	<ul style="list-style-type: none"> - Et og samme sæt regler for finansiering af alle foranstaltninger iværksat under LIFE. - Forordningsudkastet indeholder strømlinede bestemmelser for både miljø- og klimaområdet, hvilket giver de potentielle modtagere et sammenhængende og forenklet grundlag for indgivelse af ansøgninger om tilskud. 	
Synergier / Mainstreaming	<ul style="list-style-type: none"> - LIFE-programme skal direkte tage fat på de udfordringer, der er identificeret i Europa 2020-strategien, og bidrage til virkeliggørelsen af Europa 2020-målene om bæredygtig udvikling (art. 3, stk. 1). - LIFE skal være et supplement til andre EU-programmer og –instrumenter, f.eks. strukturfondene, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling i Landdistrikter, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Horisont 2020, EU's eksterne foranstaltninger, Connecting Europe-faciliteten osv. Der lægges særlig vægt på at sikre en effektiv samordning og undgå overlappning med andre EU-instrumenter og –programmer. - Især de nye integrerede projekter (art. 8 og art. 19, stk. 3, i LIFE) ventes at skabe synergier og komplementaritet i kraft af de fordele, de vil give i relation til forenkling af forvaltningen og en integreret tilgang, og de ventes at komme op i omdrejninger i anden halvdel af perioden for den næste flerårige finansielle ramme. 	

¹⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) (KOM(2011) 874 endelig)

	<ul style="list-style-type: none"> - Desuden skal interne synergier mellem programmets forskellige målsætninger fremmes, hvor det er muligt (art. 19, stk. 2 i LIFE) - Miljø- og klimaindsats skal generelt indgå som en integreret del af alle de vigtigste instrumenter og foranstaltninger (mainstreaming). Det specifikke LIFE-program skal derudover skabe øget sammenhæng og merværdi i EU's indsats. Det skal fungere som katalysator for indarbejdning og mainstreaming af miljø- og klimamål i andre EU-politikker og i erhvervslivets praksis (art. 3, litra b)). 	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<ul style="list-style-type: none"> - Med den nye forordning indføres der prioriterede temaer i arbejdsprogrammet, som vil tilskynde til at afstemme projekterne mere nøje efter EU's prioriterede mål. - Der er også fastlagt en klarere definition af, hvilke aktiviteter der er støtteberettigede, og skabt sikkerhed for, at der ikke bliver overlapning med programmer for forskning, miljøinnovation og eksterne foranstaltninger. - LIFE's hovedmålsætning er fortsat at tilskynde til og udbrede bedste praksis (art. 2), men i art. 9-16 opstilles der mere specifikke operationelle mål for hvert af de prioriterede temaer, med indikatorer herfor i art. 3. Disse indikatorer fokuserer generelt på at måle udviklede og gennemførte projekter, selv om der for biodiversitetstemaet også foretages en klar sammenkobling mellem LIFE og gennemførelsen af habitatdirektivet og Natura 2000-nettet. 	
Fleksible beslutningsprocedurer	<ul style="list-style-type: none"> - Kommissionen er bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter, når det drejer sig om at tilpasse de indikatorer, der bruges til at måle realiseringen af programmets mål (art. 3, stk. 2, og art. 30 i LIFE), eller præcisere betingelserne for anvendelse af bestemte kriterier i forbindelse med de respektive politikområder i de flerårige arbejdsprogrammer (art. 19, stk. 1 og 3, og art. 30 i LIFE). - Det er kun arbejdsprogrammerne, der er underlagt udvalgsproceduren, da der er tale om gennemførelsesretsakter. Det er udvælgelsesproceduren derimod ikke, hvilket afkorter den tid, det tager at få godkendt tilskud (art. 24). - Indførelsen af flerårige arbejdsprogrammer, der dækker mindst to år, vil give de potentielle ansøgere bedre muligheder for at udarbejde egnede forslag på grundlag af fastlagte prioriteter og mål og åbner 	

	<p>samtidig mulighed for en fleksibel tilpasning af programmålene til fremtidige behov.</p> <p>- Kommissionen vil blive bistået af et enkelt udvalg for LIFE-programmet for miljø og klimaindsats (art. 29).</p>	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<p>Finansieringsreglerne er blevet strømlinet:</p> <p>(i) Det er klart defineret, hvilke typer projekter der kan finansieres, hvilket giver potentielle modtagere større retlig sikkerhed (art. 2 og 18 i LIFE).</p> <p>(ii) Finansforordningen finder anvendelse, med et begrænset antal særlige regler om moms og køb af jord til bevaringsformål (art. 20, stk. 2, i LIFE).</p>	
Forenklede udgiftsberegninger	<p>- Der er via en generel henvisning til finansforordningen åbnet mulighed for brug af forenklede tilskudsformer (faste beløb, standardsatser osv.) (art. 17, stk. 2, i LIFE).</p> <p>- Medfinansieringssatserne er forhøjet til maksimalt 70 % (80 % i særlige tilfælde) for at kompensere for ikke-støtteberettigede udgifter (art. 20).</p>	
Proportional kontrol	<p>- De forenklingsforanstaltninger, der er foreslået i Kommissionens forslag om revision af finansforordningen, er indarbejdet i LIFE-programmet, det gælder bl.a. brugen af faste beløb, standardsatser og enhedsomkostninger (KOM(2011) 874, art. 17, stk. 2).</p> <p>- For LIFE-programmet er der ud fra ønsket om at mindske byrderne for modtagerne indført en tottrinsfremgangsmåde for udvælgelse af integrerede projekter, ligesom der forudses øget brug af faste beløb og standardsatser samt en forhøjelse af medfinansieringssatserne som kompensation for, at visse udgifter ikke er støtteberettigede. Det vil reducere fejlriskoen og føre til forenklinger i rapportering og kontrol. Kontrollen skal baseres på ex ante-kontrol ved projektudvælgelsen, forebyggende kontrol og overvågning og kontrol på stedet under projektgennemførelsen samt kontrol med henblik på at opdage og korrigere fejl, herunder bl.a. brug af ekstern revision af afsluttende udbetalinger. Der vil desuden blive foretaget ex post-kontrol med tilskud og bilagsrevision (se afsnit 2.2.2 i finansieringsoversigten i</p>	

	bilaget til forslaget).	
E-forvaltning	Fortsat forbedring af it-systemerne for at gøre hurtigere og lettere at indgive elektroniske ansøgninger.	

9. Civilbeskyttelse

POLITIKOMRÅDE: CIVILBESKYTTELSE

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN¹¹</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	De to eksisterende rådsafgørelser om civilbeskyttelsesordningen og det finansielle civilbeskyttelsesinstrument samles i én afgørelse omfattende både ordningens funktion og finansieringen af aktiviteterne (art. 1 i Civilbeskyttelse).	
Samlet ramme for sektoren	Alle foranstaltninger iværksat under denne ordning er underlagt et og samme sæt finansieringsregler, der er taget fra finansforordningen (art. 25 i Civilbeskyttelse).	
Synergier / Mainstreaming	<p>Eksempler på synergier</p> <ul style="list-style-type: none"> - Der er lagt særlig vægt på at sikre sammenhæng og snæver samordning og undgå dobbeltfinansiering i forhold til humanitær bistand samt sammenhæng med de foranstaltninger, der iværksættes inden for andre EU-politikker og –instrumenter, herunder bl.a. konsulær bistand og beskyttelse af kritiske infrastrukturer, miljø, især i forbindelse med oversvømmelser og risici for større uheld, klimaændringer, sundhed, havforurening, eksterne forbindelser og udvikling (art. 26 i Civilbeskyttelse). - Civilbeskyttelsesaktiviteternes eksterne dimension er også tilgodeset. Ved foranstaltninger iværksat uden for EU skal sammenhængen i den internationale civilbeskyttelsesindsats således sikres (art. 16 i Civilbeskyttelse). - Kommissionen og medlemsstaterne skal indkredse og sikre synergier mellem bistand i form af naturalier og humanitær bistand fra EU og medlemsstaterne ved planlægning af indsatsforanstaltninger uden for EU (art. 10 i Civilbeskyttelse). 	

¹¹ **Civilbeskyttelse:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning (KOM(2011) 934)

<p>Klare prioriterede mål + indikatorer</p>	<ul style="list-style-type: none"> - En af ændringerne består i, at ordningens indhold er blevet afpasset efter den nye bestemmelse i traktatens art. 196 om en integreret tilgang til krisestyring. - Den generelle målsætning, de specifikke mål og de indikatorer, der skal måle udviklingen, er klart definerede, således at der opnås en klar orientering af indsatsen og en maksimering af EU-merværdien (art. 1 og 3 i Civilbeskyttelse). - Ordningen har tre specifikke mål, som fokuserer direkte på katastroforebyggelse, katastrofeberedskab og katastrofeindsats. Det gør den mindre kompleks, mindsker risikoen for overlapninger og øger effektiviteten. - Fremskridt med at opfylde ordningens specifikke mål måles ved hjælp af indikatorer for gennemførelsen af katastroforebyggelsesrammen, for mængden af indsatskapaciteter til rådighed for katastrofeindsats og for, hvor hurtig og hvor koordineret indsatsen under ordningen er (art. 3 om de specifikke mål). 	
<p>Fleksible beslutningsprocedurer</p>	<ul style="list-style-type: none"> - I overensstemmelse med finansforordningen vil det ikke være nødvendigt at medtage katastrofeindsatsrelaterede aktiviteter i de årlige arbejdsprogrammer, der er underlagt udvalgsproceduren (art. 25 i Civilbeskyttelse). - Kommissionen kan i gennemførelsesretsakter fastlægge nærmere regler for udvikling, forvaltning og vedligeholdelse af katastrofeberedskabskapaciteter og deres tilrådighedsstillelse for alle medlemsstater via ordningen (art. 12 og 30 i Civilbeskyttelse). 	
<p>Klare regler om udgifters støtteberettigelse</p>	<ul style="list-style-type: none"> - De eksisterende procedurer for sammenlægning og medfinansiering af transportressourcer er blevet forenklet, f.eks. ved ikke konsekvent at refundere 50 og gennem udpegelse af en medlemsstat til at lede transportoperationer omfattende flere medlemsstater for derved at mindske de administrative byrder for Kommissionen og medlemsstaterne (art. 23 i Civilbeskyttelse). - Forenkede regler om ordningens udløsning i forbindelse med katastrofer i tredjelande (art. 16 i Civilbeskyttelse). 	

	- Forenkling i form af afstemning efter finansforordningen og klart definerede støtteberettigede aktioner (Kapitel V i Civilbeskyttelse).	
Forenklede udgiftsberegninger	De nye muligheder, finansforordningen giver for brug af faste beløb, enhedsomkostninger og standardsatser, vil kunne udnyttes. I særdeleshed skal finansieringen af Den Europæiske Katastrofeberedskabskapacitet have form af enhedsomkostninger fastsat pr. kapacitetstype (art. 21 i Civilbeskyttelse).	
Proportional kontrol	Muligheden for at bruge enhedsomkostninger vil også forenkle rapporteringen og kontrollen.	
E-forvaltning		

POLITIKOMRÅDE: UDDANNELSE OG KULTUR

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN¹²</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<p>- Alle foranstaltninger på uddannelses-, ungdoms- og idrætsområdet i perioden 2014-2020 er lagt ind under ét samlet program, "Erasmus for Alle" (EfA), som omfatter programmet for livslang læring, Aktive Unge-programmet og EU-instrumenterne for internationalt samarbejde inden for videregående uddannelser (<i>Erasmus Mundus, Tempus, Alfa og Edulink, samt programmet for samarbejde med industrilande</i>) (art. 1 i EfA).</p> <p>- Den nuværende lovgivning om oprettelse af MEDIA-, MEDIA Mundus- og kulturprogrammerne lægges sammen i én forordning, således at der bliver én samlet ramme om gennemførelsen (art. 1 i Kreativt Europa).</p>	
Samlet ramme for sektoren	<p>- Foranstaltningerne under EfA er underlagt de samme finansieringsregler, som er taget fra finansforordningen (art. 14, stk. 1 i EfA) og de samme gennemførelsesmetoder (direkte forvaltning eller indirekte forvaltning via de nationale kontorer (art. 20 i EfA), hvilket vil give skalabesparelser og forenkle arbejdet både for modtagerne og forvaltningsorganerne.</p> <p>- EfA er bygget op om tre typer aktioner, som supplerer hinanden indbyrdes, hvilket vil føre til en nedbringelse af antallet af støttede aktiviteter fra 75 i programmet for 2007-2013 til 11 aktiviteter (4 inden for mobilitet, 4 inden for samarbejde og 3 inden for støtte til politisk reform) (art. 6 i EfA).</p> <p>- Aktionerne inden for Et Kreativt Europa-programmet er underlagt samme sæt finansieringsregler, der</p>	

¹² **EfA:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "ERASMUS FOR ALLE" – EU-programmet for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt (KOM(2011) 788/2)

Kreativt Europa: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet Et Kreativt Europa (KOM(2011) 785/2)

	<p>er taget fra finansforordningen (art. 19 i Kreativt Europa).</p> <p>- De nuværende netværker under MEDIA- og kulturprogrammerne er lagt sammen til ét Kreativt Europa-netværk, hvilket vil føre til skalabesparelser og øget gennemsigtighed for offentligheden, som herefter får ét indgangspunkt til EU, og højne servicekvaliteten (art. 8, litra f), i Kreativt Europa)</p>	
Synergier / Mainstreaming	<p>Eksempler på synergier</p> <p>- EfA vil sætte i skub internationalt samarbejde og kapacitetsopbygning i tredjelande (art. 1, stk. 4, i EfA).</p> <p>- Komplementariteten med andre former for EU-finansiering vil blive sikret (art. 19 i EfA, art. 13 j Kreativt Europa), især med strukturfondene og forsknings- og innovationsprogrammerne.</p> <p>-</p>	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<p>De specifikke mål, indikatorer, milepæle og resultater, der er fastlagt, er klare og lette at overvåge (art. 5 og 11 i EfA, art. 3, 4, 5, 7, 9 og 11 i Kreativt Europa):</p> <p>- EfA bidrager direkte til Europa 2020-strategien og dens flagskibsinitiativer, især Unge på Vej og Dagsorden for nye kvalifikationer og nye job. Gennemførelsesbestemmelserne for EfA vil styrke den resultatorienterede tilgang ved tildelingen af midler og den merværdi, EU-tilfører, på basis af kvalitative og så vidt muligt kvantitative kriterier (art. 13 i EfA).</p> <p>- Investeringer i de kulturelle og kreative sektorer har afgørende betydning for vækst og beskæftigelse i EU, som er det overordnede mål for Europa 2020-strategien (art. 4 i Kreativt Europa). Der er lagt vægt på en klar definition af de generelle og specifikke mål for derved at mindske den kompleksitet, de foregående programmer var præget af, og afstikke en klar kurs for aktiviteterne, hvilket også vil give forenklingsfordele.</p>	
Fleksible beslutningsprocedurer	<p>- Det er kun arbejdsprogrammer, der som gennemførelsesretsakter er underlagt udvalgsproceduren. Det er tilskudsafgørelser derimod ikke, hvilket vil afkorte den tid, det tager at få godkendt tilskud (art. 29 i EfA, art. 17 i Kreativt Europa). Kommissionen har bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter for</p>	

	at ændre kriterierne for den måling af resultaterne, der lægges til grund ved fordelingen af midlerne til den enkeltes læringsmobilitet mellem medlemsstaterne (art. 13, stk. 7, i EfA).	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - Reglerne om støtteberettigede udgifter er afstemt efter reglerne i finansforordningen (art. 14, stk. 1, i EfA, art. 19, stk. 4, i Kreativt Europa). - Den skattemæssige behandling af tilskud ydet under EfA er klarlagt (art. 14, stk. 5, i EfA). - Begreberne tilskudsmodtagere og organer, som har fået opgaver delegeret, er blevet præciseret i forhold til programmet for livslang læring. - De særlige udbudsprocedurer, modtagerne var underlagt i programmet for livslang læring¹³, er bortfaldet. - Den generelle henvisning til finansforordningen er suppleret med en omfattende, detaljeret definition på støtteberettigede aktioner under de forskellige programdele (art. 7-10 og art. 12 i EfA, art. 10 og 12 i Kreativt Europa). 	
Forenklede udgiftsberegninger	<ul style="list-style-type: none"> - Under EfA bliver der mulighed for mere udbredt brug af faste beløb, enhedsomkostninger og standardsatser i overensstemmelse med den reviderede finansforordning. Standardtilskud vil i vid udstrækning blive anvendt til mobilitetsaktioner efter de gode erfaringer med tilskuddene til mobilitet for studerende under Erasmus. - Loftet over faste beløb og takster for enhedsomkostninger i programmet for livslang læring er bortfaldet. - Der åbnes via en generel henvisning til finansforordning mulighed for brug af forenklede tilskudsformer (faste beløb, standardsatser osv.) (art.19, stk. 4, i Kreativt Europa). 	

¹³

Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring.

Proportional kontrol

- Inden for EfA vil offentlige tilskudsmodtagere, skoler, højere læreanstalter og uddannelses-, ungdoms- og idrætsorganisationer, som igennem de seneste to år har modtaget over 50 % af deres årlige indtægter fra offentlige kilder, være fritaget for verificering af udvælgelseskriterierne (art. 14, stk. 4, i EfA).
- Med den almindelige brug af forenklede tilskudsformer skal rapportering og kontrol fokusere på realiseringen af den støttede aktivitet og de opnåede resultater i stedet for de afholdte udgifters støtteberettigelse, hvilket vil mindske arbejdsbyrden og fejlrisikoen for både programmets deltagere og forvaltningsorganerne. De nationale kontorer skal ikke længere have ansvaret for individuel mobilitet, hvilket vil mindske de administrative byrder for formidlere og modtagere. Den konkrete kontrolbyrde for modtagerne ventes at blive reduceret i forhold til den nuværende situation, bl.a. på grund af den lavere fejlrisiko, som den øgede forenkling og den bedre information til modtagerne vil resultere i (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til EfA og Kreativt Europa).
- Rapporteringskravene vil blive afpasset efter tilskuddets størrelse og den støttede aktions varighed og kompleksitet (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til EfA og Kreativt Europa)
- Bortfald af krav om registrering af tidsforbrug for personale, der arbejder 100 % på EU-projektet (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til EfA og Kreativt Europa)
- Kontrol på stedet kan begrænses til bestemte områder, f.eks. områder med udbredt deltagelse af private virksomheder, organer med mere begrænset finansiell kapacitet eller uformelle grupper (især i ungdomssektoren) og baseres på risici påvist ved datamining (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til EfA og Kreativt Europa)
- Af effektivitets- og omkostningsbesparelseshensyn er medlemsstaternes årlige revisionserklæring er erstattet af en forvaltningserklæring fra det nationale kontor og en uafhængig revisionserklæring i overensstemmelse med den nye finansforordnings krav til nationale kontorer (jf. art. 57, stk. 5, i forslaget til finansforordning).
- Kontrollen skal baseres på princippet om, at der foretages én revision: Via den udpegede nationale myndighed skal hver medlemsstat overvåge og føre tilsyn på nationalt plan med programaktiviteterne, det nationale kontor skal have ansvaret på kontrollen med modtagerne, og Kommissionen vil for at undgå overlapning føre det overordnede tilsyn med og samordne kontrolsystemet og opstille minimumskrav. Kontrollen skal i vid udstrækning være risikobaseret (art. 25 i EfA).

	- Kommissionen vil opstille de nærmere kontrolkrav og tilvejebringe kontrolværktøjer, bl.a. tjeklister, så de nationale kontorer kan sikre, at samme kontrolregler kommer til at gælde for samme aktioner i alle lande, således at kontrolbyrden mindskes mest muligt (punkt 2.2.2 i finansoversigten til EfA).	
E-forvaltning	Der skal fortsat være mulighed for e-forvaltning i forbindelse med de nye programmer inden for uddannelse og kultur.	

POLITIKOMRÅDE: FORSKNING OG INNOVATION

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN¹⁴</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<ul style="list-style-type: none"> - Alle eksisterende EU-finansieringsinstrumenter for forskning og innovation, herunder rammeprogrammet for forskning, de innovationsrelaterede aktiviteter under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation og Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) er lagt samlet i ét samlet rammeprogram (H2020), som således dækker alle aktiviteter fra idé til marked (art. 1 og 5 i H2020). - Dette rammeprogram gennemføres via ét særprogram (RP7¹⁵ omfatter fem forskellige særprogrammer), hvilket giver større fleksibilitet og gennemsigtighed og letter gennemførelsen af tværgående aktioner (art. 1 i SP H2020). 	
Samlet ramme for sektoren	<ul style="list-style-type: none"> - Der kommer til at gælde et og samme sæt regler for finansieringen af alle aktioner gennemført af deltagerne under H2020, herunder også Euratom-aktioner, uanset hvem der yder den finansielle støtte (Kommissionen, agentur, fællesforetagende, EIT mv.) (art. 1, stk. 1, i Rfd H2020). - Dette samlede regelsæt tilgodeser visse finansieringsorganers behov for fleksibilitet, især i forbindelse 	

¹⁴ **H2020:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Horisont 2020 – Rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (KOM(2011) 809 endelig)
Rfd H2020: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om reglerne for deltagelse og formidling i Horisont 2020 – Rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (KOM(2011) 810 endelig)
SP H2020: Forslag til Rådets afgørelse om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 – Rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (KOM(2011) 811 endelig)
Euratom H2020: Forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2014-2018), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (KOM(2011) 812 endelig)

¹⁵ **RP7:** Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013).

	med private/offentlige partnerskaber (art. 1, stk. 3 i Rfd H2020, art. 7 i Euratom).	
Synergier / Mainstreaming	<p>- Det særlige mål klimaindsats og ressourceeffektivitet skal suppleres af de andre specifikke mål i Horisont 2020 (art. 25 i H2020, art. 3 og art. 5, stk. 6, i SP H2020), således at mindst 60 % af det samlede budget til Horisont 2020 kan henføres under bæredygtig udvikling, mens klimarelaterede udgifter skal tegne sig for over 35 %.</p> <p>- Ca. 15 % af det samlede budget til imødegåelse af alle samfundsmæssige udfordringer og til støtte- og industriteknologier under H2020 ventes at ville gå til SMV (art. 18 i H2020).</p> <p>Eksempler på synergier</p> <p>- H2020 skal gennemføres i komplementaritet med andre EU-finansieringsprogrammer, herunder også strukturfondene (art. 17 i H2020).</p> <p>- De offentlig/private partnerskaber og offentlig/offentlige partnerskaber, der skal fremmes under H2020, vil lette samarbejdet med den private sektor og tilpasningen til industriens behov samt komplementariteten med nationale og regionale programmer (art. 19 og 20 i H2020).</p> <p>- Det internationale samarbejde inden for rammerne af H2020 skal være ledet af hensyn til komplementaritet med programmer på det eksterne område og udviklingsområdet samt initiativer taget af medlemsstaterne (art. 21 i H2020).</p>	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<p>- H2020 skal være en af grundpillerne i realiseringen af Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst gennem udvikling af en viden- og innovationsbaseret økonomi (art. 5 H2020)</p> <p>H2020 SP fokuserer på et begrænset antal specifikke mål, hvilket åbner mulighed for at koncentrere midlerne om tre prioriterede målsætninger, som medlemsstaterne ikke kan realisere effektivt på egen hånd (styrkelse af den europæiske forsknings kvalitet, styrkelse af vort industrielle lederskab inden for seks udvalgte støtte- og industriteknologier, og direkte tackling af seks store samfundsmæssige udfordringer) (art. 3 i SP H2020).</p>	

	<ul style="list-style-type: none"> - Endelig åbner de klart definerede mål og andre resultatværktøjer mulighed for en forenkling af gennemførelses- og kontrolprocedurerne. 	
Fleksible beslutningsprocedurer	<ul style="list-style-type: none"> - Det er kun arbejdsprogrammerne, der som gennemførelsesretsakter er underlagt udvalgsproceduren. Det gælder derimod ikke tilskudsafgørelser, hvilket afkorter den tid, det tager at få godkendt tilskud (art. 5 i SP 2020). - Kommissionen får bemyndigelse til at tilpasse budgetmidlernes fordeling for at tilgodese uforudsete situationer eller nye udviklinger og behov (art. 6, stk. 3, i H2020). - Kommissionen bliver bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter, når det drejer sig om at ændre betingelserne for de finansielle instrumenter, der benyttes til at lette adgangen til risikovillig kapital for investeringer i forskning og udvikling, for at tilpasse dem til udviklingen på markedet eller udnytte resultaterne af supplerende finansielle instrumenter (art. 3, stk. 2, i SP H2020). 	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - Finansieringsreglerne er baseret på en strømlinet udgiftsrefusionsmodel: <ul style="list-style-type: none"> (i) Der anvendes én godtgørelsessats for de støtteberettigede omkostninger pr. foranstaltning for alle aktiviteter og alle deltagere, i stedet for de tre forskellige satser i 7. rammeprogram (art. 22, stk. 3, i Rfd H2020). (ii) Indirekte omkostninger er støtteberettigede på grundlag af en fast sats på 20 % af de direkte støtteberettigede omkostninger (i stedet for de fire metoder i RP7) (art. 24 i Rfd H2020). - De generelle kriterier for støtteberettigede omkostninger er afpasset efter kriterierne i finansforordningen, bl.a. også med hensyn til den moms, en deltager har betalt (art. 23, stk. 1, i Rfd H2020). - Omkostninger afholdt af forbundne enheder kan være støtteberettigede, uden at de er med i tilskudsaftalen, dog på en række betingelser, bl.a. skulle disse enheder være støtteberettigede, hvis de var deltagere (art. 19, stk. 5, i Rfd H2020). 	

	<ul style="list-style-type: none"> - Ejere af små og mellemstore virksomheder og andre fysiske personer, der modtager løn, kan beregne disse personaleudgifter efter en forenklet metode (enhedsomkostninger) (art. 26 i Rfd H2020). - Kravene angående opgørelse af tidsforbrug er blevet lempet. For medarbejdere, der alene arbejder på aktionen, er der intet krav om registrering af arbejdstiden (art. 25 i Rfd H2020). - Omkostningerne ved prækommercielle offentlige indkøb er udtrykkeligt blevet støtteberettigede (art. 19, stk. 8, i Rfd H2020). 	
Forenklede udgiftsberegninger	<ul style="list-style-type: none"> - I overensstemmelse med finansforordningens regler er der mulighed for forenklede tilskudsformer, hvilket vil gøre det lettere at benytte faste beløb og outputbaserede tilskud (art. 21 i Rfd H2020). - Det accepteres, at personaleomkostninger angives på basis af enhedsomkostninger efter deltagerens normale regnskabspraksis, dog på en række nærmere betingelser, som vil kunne opfyldes i de fleste situationer (art. 27, stk. 2, i Rfd H2020). - Deltagere, som angiver personaleomkostninger på basis af enhedsomkostninger beregnet efter deres almindelige regnskabspraksis, får mulighed for, men ikke pligt til, at få forhåndsgodkendt deres regnskabsmetoder (art. 29 i Rfd H2020) - Kommissionen kan beslutte at benytte tilskudsformer baseret på statistiske data eller på den enkelte modtager eller projekt (art. 27, stk. 1, i Rfd H2020). 	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - Kontrolsystemet er udformet således, at der tages hensyn til den lavere fejlrisiko på grund af forenklingerne på tilskudsområdet, især gennem en bredere accept af modtagernes regnskabspraksis, og den øgede brug af faste beløb, enhedsomkostninger og standardsatser samt nye instrumenter som f.eks. priser og finansielle instrumenter (art. 23, stk. 1, i H2020). - Systematisk kontrol med ansøgernes økonomiske formåen kun for koordinators vedkommende og kun, når der ansøges om tilskud på over 500 000 EUR (art. 14, stk. 5, i Rfd H2020). - Kun krav om attesterede regnskaber, når EU-tilskuddet ydes i form af refusion af faktiske 	

	<p>omkostninger eller enhedsomkostninger (art. 28 i Rfd H2020).</p> <p>- Deltagergarantifonden udvides til at omfatte alle modtagere af H2020-finansiering ydet af EU-organer (art. 32 i Rfd H2020).</p> <p>- Kontrollen er gjort mere målrettet (art. 23, stk. 3, H2020):</p> <p>(i) Revisionsstrategien baseres på en enkelt repræsentativt udgiftsstikprøve over hele programmet, suppleret med en stikprøve udvalgt på basis af risikoovervejelser.</p> <p>(ii) Efterfølgende revision vil blive tilrettelagt på en sådan måde, at revisionsbyrden for deltagerne begrænses mest muligt. Som en rettesnor mener Kommissionen, at maksimalt 7 % af deltagerne i Horisont 2020 vil blive underkastet revision over hele programperioden.</p>	
E-forvaltning	<p>For H2020 skal etableringen af en samlet, brugervenlig it-plattform give deltagerne ét centralt indgangssted – al kommunikation med deltagerne kan gå via et sikkert elektronisk system, som indføres af Kommissionen. Det skal bl.a. kunne bruges til at underskrive tilskudsaftaler og indsende rapporter (art. 18 i Rfd H2020).</p>	

POLITIKOMRÅDE: ERHVERVSLIV OG IVÆRKSÆTTERI

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN¹⁶</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer		
Synergier / Mainstreaming	<ul style="list-style-type: none"> - COSME skal fremme virksomhedernes tilpasning til en klimarobust, CO2-fattig, energi- og ressourceeffektiv økonomi (Art. 3.2 COSME) - Eksempler på synergier: COSME skal gennemføres i komplementaritet med andre af EU's finansieringsprogrammer, bl.a. strukturfondene (20. betragtning i COSME). 	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<ul style="list-style-type: none"> - Der er fastlagt klare resultatmålingsinstrumenter og fastsat klart definerede generelle mål som udtryk for den betydning, COSME vil få for realiseringen af Europa 2020-strategiens mål om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, hvilket åbner mulighed for at koncentrere ressourcerne om eksplicite EU-mål (art. 2 og 3 i COSME). - Der er fastsat specifikke mål, indikatorer, milepæle og outputs, som er klare og lette at overvåge, med det formål at forenkle lovgivningsmiljøet og lette adgangen til fondene for EU's virksomheder, især de små og mellemstore, så meget som muligt. Det er meningen, at der under COSME skal vedtages ca. 7 foreklingsforanstaltninger hvert år og frem til 2017 foretages op til 12 sundhedschecks af aktiviteternes kvalitet og merværdi med det overordnede mål at skabe bedre rammevilkår for EU-virksomhedernes konkurrencedygtighed og bæredygtighed, bl.a. i turistsektoren (bilag I til COSME). - Der er også planer om, at mindske formaliteterne og afkorte opstarttiden for nye virksomheder til 5 arbejdsdage inden 2017 (bilag I til COSME). 	

¹⁶ **COSME:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (2014-2020) (KOM(2011) 834 endelig)

	<ul style="list-style-type: none"> - Den klare definition af målene bidrager også til at mindske potentielle overlapninger med andre EU-programmer, især mellem COSME og H2020, men også med det nye partnerskabsinstrument på det eksterne område. - Endelig vil de klart definerede mål og andre resultatfremmende instrumenter føre til en forenkling af gennemførelses- og kontrolprocedurerne. 	
Fleksible beslutningsprocedurer	<ul style="list-style-type: none"> - Det er kun arbejdsprogrammerne, der som gennemførelsesretsakter er underlagt udvalgsproceduren. Det gælder ikke for tilskudsafgørelser, hvilket åbner mulighed for en afkortning af den tid, det tager at få godkendt tilskud (art.10 i COSME). 	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - De generelle kriterier for støtteberettigede omkostninger er baseret på finansforordningens regler, også med hensyn til moms betalt af en deltager (art. 10, stk. 2, i COSME) - Godtgørelsessatsen og andre nærmere regler, bl.a. angående direkte omkostninger, vil blive fastsat i de årlige arbejdsprogrammer efter principperne i finansforordningen. 	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - Udbudsmaterialet kommer til at indeholde detaljerede retningslinjer angående regler for støtteberettigelse og ikke mindst om de hyppigste fejl i relation til personaleomkostninger. Støttemodtagerne vil blive opfordret til allerede ved indsendelsen af deres forslag at give tilstrækkeligt udførlige oplysninger om de forventede omkostninger, hvilket åbner mulighed for en forudgående verificering og opdagelse af eventuelle fejl eller misforståelser og for eventuelt at ændre gennemførelsen eller tilpasse tilskudsaftalen. Det vil give modtagerne større retssikkerhed og mindske fejlrisikoen. - Som et supplement til denne fejlforebyggende indsats vil der også blive foretaget efterfølgende kontrol for at få fastslået den gennemsnitlige fejlprocent, der altid vil være, uanset oplæring, forhåndsscheck og korrektioner. Strategien for efterfølgende revision af udgifterne under programmet skal baseres på finansrevision af transaktioner identificeret ved hjælp af MUS-metoden (Monetary Unit Sampling), suppleret med en risikobaseret stikprøve. Den efterfølgende revision af lovmæssighed og formel rigtighed skal følges op med en styrket operationel evaluering og strategi for bekæmpelse af svig. 	

POLITIKOMRÅDE: SUNDHED OG FORBRUGERE

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG I SEKTOREN¹⁷</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<p>- Sundhed for Vækst-programmet er det tredje flerårige program på området. Ligesom ved de foregående programmer er der tale om en forordning, som samler alle foranstaltninger, der iværksættes for at forbede EU-borgernes sundhed og beskytte dem mod grænseoverskridende sundhedstrusler. Det nye program vil desuden fremme innovation på sundhedsområdet og bæredygtighed i sundhedssystemerne (art. 1 og 2).</p> <p>- Forbrugerprogrammet er efterfølgeren til EF-handlingsprogrammet inden for forbrugerpolitik for 2007-2013 og tager sigte på at fremme forbrugerindflydelse ved at skabe et overordnet miljø, der sætter forbrugerne i stand til at udnytte og gøre brug af deres rettigheder (art. 2)</p>	
Samlet ramme for sektoren	Strukturen og indholdet af udkastene til forordninger om sundhed og forbrugere er i vid udstrækning harmoniseret, hvilket vil sikre større sammenhæng og konsekvens i gennemførelsen.	
Synergier / Mainstreaming	<p>EU 2020-målene:</p> <p>- Fremme af en god sundhedstilstand er en integrerende del af Europa 2020-målene om intelligent og inklusiv vækst. At folk er sunde og aktive i flere år, har en positiv indvirkning på produktivitet og konkurrenceevne. Innovation på sundhedsområdet og sygdomsforebyggelse kan hjælpe med til at gøre sektoren mere bæredygtig på baggrund af den demografiske udvikling, og den indsats, der gøres for at mindske ulighederne på sundhedsområdet, har stor betydning for målet om en inklusiv vækst</p>	

¹⁷ **FP:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et forbrugerprogram 2014-2020 (KOM(2011) 707 endelig)

SfV: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets program om Sundhed for Vækst-programmet, det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed for perioden roposal 2014-2020 (KOM(2011) 709 endelig)

	<p>(begrundelsen til sundhedsprogrammet).</p> <p>- I Europa 2020-strategien må borgerne være i stand til at spille den rolle, de har at spille på det indre marked, hvilket gør det nødvendigt at styrke deres muligheder for og tillid til at købe varer på tværs af grænserne, ikke mindst via internettet. Forbrugerprogrammet skal bidrage hertil ved at fremme beskyttelsen af forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser og deres ret til information og oplysning og til at kunne organisere sig for at varetage deres interesser (art. 2 i FP). Det vil bidrage til et ægte indre marked inden for onlineindhold og –tjenester i overensstemmelse med flagskibsinitiativet "En digital dagsorden for Europa", der indgår i Europa 2020-målet om intelligent vækst.</p> <p>Synergier:</p> <p>- Støtten til europæisk samarbejde om medicinsk teknologivurdering vil lette udbredelsen af resultaterne af forskningsprogrammer, der iværksættes inden for rammerne af det kommende Horisont 2020-rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) (bilag I, punkt 1.1, til SfV)</p> <p>- Der er synergier mellem forbrugerprogrammet og de andre programmer, der omhandler spørgsmål af relevans for forbrugerne (art. 11 i FP). Der er bl.a. tale om Connecting Europe-faciliteten (transport, digitale net og energi) og programmer inden for retsvæsen, miljø og uddannelse.</p>	
<p>Klare prioriterede mål + indikatorer</p>	<p>- Sundhed for Vækst-programmet skal supplere de aktiviteter, der gennemføres i medlemsstaterne, og fremme samarbejdet mellem dem om at imødegå fælles udfordringer. I forhold til de tidligere sundhedsprogrammer skal der fokuseres mere på veldefinerede specifikke mål, der skal realiseres gennem færre aktioner med dokumenteret EU-merværdi. Der er bl.a. tale om udvikling af fælles værktøjer til vurdering af innovative medicinske teknologier, udveksling af bedste praksis på forebyggelsesområdet, bedre adgang til ekspertise på tværs af grænserne og forbedring af beredskabet i krisesituationer. For hvert mål er der fastlagt overvågnings- og evalueringsindikatorer (art. 3).</p> <p>- Rent budgetmæssigt er forbrugerprogrammet ikke så omfattende, og det må nødvendigvis fokusere på veldefinerede områder, hvor EU's indsats kan supplere og støtte medlemsstaternes politik. Der er fire specifikke mål, der drejer sig om overvågning af og rapportering om produktsikkerhed på hele det indre</p>	

	<p>marked, bedre information til forbrugere og forbrugerorganisationer, bedre adgang til alternative tvistbilæggelsesordninger og styrkelse af samarbejdet mellem nationale håndhævelsesmyndigheder på forbrugerområdet. Art. 3 indeholder også kvantitative indikatorer baseret på informationsstrømmen i disse netværker, og de skal åbne mulighed for en evaluering af foranstaltningernes virkninger i programmets levetid.</p>	
Fleksible beslutningsprocedurer	<ul style="list-style-type: none"> - Det er kun arbejdsprogrammerne, der som gennemførelsesretsakter er underlagt udvalgsproceduren. Det gælder derimod ikke tilskudsafgørelser, hvilket åbner mulighed for at afkorte den tid, det tager at få godkendt tilskud (art. 11, stk. 2, i SfV og art. 12 i FP). - På forbrugerområdet har Kommissionen bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter om tilpasning af de indikatorer, der bruges til at måle programmets resultater (art. 3, stk. 3, og art. 15 i FP). 	
Klare regler om udgifters støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - Finansieringsreglerne er blevet strømlinet med klarere regler om modtagernes tilskudsberettigelse for de enkelte tilskudstyper (art. 8 i VfS og art. 5 i FP). - De generelle regler om direkte og indirekte omkostningers støtteberettigelse er afstemt efter finansforordningen. 	
Forenklede udgiftsberegninger	<ul style="list-style-type: none"> - Der er mulighed for at bruge forenklede tilskudsformer (faste beløb, standardsatser osv.) efter reglerne i finansforordningen. - Brug af partnerskabsaftaler og støtte til et EU-koordineringsorgan for markedsovervågning i relation til produktsikkerhed vil føre til en forenkling af finansieringsprocessen (art. 4 og 5 i FP). 	
Proportional kontrol	<p>Sundhed for Vækst-programmet og forbrugerprogrammet:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fuld overensstemmelse med finansforordningen og inddragelse af cost-benefit hensyn (punkt 2.2.2 i finansieringsoversigten til SfV og FP). - Brugen af forenklede udgiftsmetoder vil reducere den administrative kontrol, fremskynde 	

	finansieringsprocessen og give modtagerne retlig sikkerhed.	
E-forvaltning	<p>- Inden for rammerne af Sundhed for Vækst-programmet vil der blive udviklet fælles værktøjer og mekanismer på EU-plan, der kan afhjælpe ressourcemangel og fremme udbredelsen af innovation på sundhedsområdet. Der er bl.a. tale om at udforske mulighederne for e-sundhed og brug af it i sundhedssektoren, bl.a. via et egentligt e-sundhedsnet og samarbejde mellem elektroniske patientregistre. Desuden skal programmet bidrage til evidensbaseret beslutningstagning ved at fremme et sundhedsinformations- og sundhedsvidenssystem (bilag I til SfV).</p> <p>- Forbrugerprogrammet vil konsolidere og udbygge produktsikkerheden gennem udvikling og vedligeholdelse af it-værktøjer (f.eks. databaser, informations- og kommunikationssystemer) som RAPEX-systemet for hurtig udveksling af oplysninger. Det vil give forbrugerne lettere adgang til tvistbilæggelsesordninger, bl. a. via internettet, gennem udvikling og vedligeholdelse af relevante it-værktøjer (bilag I til FP).</p>	

14. Infrastrukturer – Connecting Europe-faciliteten

POLITIKOMRÅDE : INFRASTRUKTURER

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG I SEKTOREN¹⁸</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	Én samlet retsakt for EU-finansiering til projekter inden for transport, energi og digitale net (art.1).	
Samlet ramme for sektoren	<p>- Et og samme sæt regler for finansiering (støttens form, støtteberettigelse, tilskudsformer og støtteberettigede omkostninger, betingelser for deltagelse, tilskudssatser, bortfald af tilskud, offentlige indkøb, finansielle instrumenter, programmering og kontrol) af projekter i alle tre sektorer (kapitel II.-VI).</p> <p>- Kommissionen vil blive bistået af et og samme udvalg, der skal sikre en tværgående overvågning af arbejdsprogrammerne og identificering og udnyttelse af synergier mellem de enkelte sektorer (art. 24).</p>	
Synergier / Mainstreaming	<p>Europa 2020-målene</p> <p>- Infrastrukturinvesteringer bidrager også til at sætte EU i stand til at realisere målene om bæredygtig vækst i Europa 2020-strategien og EU's "20-20-20"-mål inden for energi- og klimapolitikken¹⁹ (art. 3).</p> <p>Eksempler på synergier:</p> <p>- Specifikke indkaldelser med hensyn til midler overført fra Samhørighedsfonden på transportområdet (art. 11).</p> <p>- Centraliseret og koordineret brug af finansielle instrumenter for at tiltrække private investeringer og</p>	

¹⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten (KOM(2011) 655 endelig).

¹⁹ 20 % mindre drivhusgasemissioner, 20 % vedvarende energi i EU's endelig energiforbrug og 20 % større energieffektivitet inden 2020.

	<p>effektivisere forholdet til private investorer og de finansielle partnerinstitutioner (art. 14).</p> <ul style="list-style-type: none"> - En integreret ramme om EU-finansiering af infrastrukturer vil åbne mulighed for tværgående synergier på udviklings- og gennemførelsesplanen (art. 10, stk. 5, art. 17, stk. 7, og art. 24, stk. 3). - Der ydes kun finansiering til projekter, der stemmer overens med EU-lovgivningen og EU's politikker (art. 22). 	
Klare prioriterede mål + indikatorer	<ul style="list-style-type: none"> - Der er opstillet klare mål og indikatorer for at sikre, at den store EU-merværdi ved denne facilitet i relation til realisering af EU's mål om bæredygtig vækst og energi- og klimamålene i Europa 2020-strategien klart kommer til udtryk. Facilitetens to hovedmål (art. 3 i CEF-forordningen) afspejler også klart og koncist Kommissionens mål om at forenkle EU-finansieringen af TEN-infrastrukturer ved at udnytte synergier mellem de enkelte sektorer. - Desuden er der fastsat specifikke sektormål med resultatindikatorer for hver af de sektorer, Connection Europe-faciliteten omfatter (art. 4 i CEF). Forordningen indeholder desuden en liste over på forhånd fastlagte prioriterede projekter, korridorer og indsatsområder for hver af de tre sektorer, der vil åbne mulighed for bedre at koncentrere ressourcerne om eksplicite EU-mål og projekter med reel EU-merværdi (bilaget til CEF). Endvidere er der opstillet klare og let verificerbare mål, milepæle og outputs for hvert af de specifikke mål (punkt 1.4.4. og 3.2.2. i finansieringsoversigten til CEF). - De klart definerede mål for CEF mindsker risikoen for potentielle overlapninger med andre af EU's forstaltninger på infrastrukturuområdet, f.eks. inden for "Horisont 2020" og samhørigheds- og strukturfondene. - Endelig vil den klare definition af målene for CEF og de resultatorienterede indikatorer åbne mulighed for en forenkling af gennemførelses- og kontrolprocedurerne og øge effektiviteten af den finansielle støtte. 	
Fleksible beslutningsprocedurer	<ul style="list-style-type: none"> - Det er kun arbejdsprogrammerne, der som gennemførelsesretsakter er underlagt udvalgsproceduren. Det gælder derimod ikke tilskudsafgørelser, hvilket vil afkorte den tid, det tager at få tilskud godkendt (art. 17). 	

	<ul style="list-style-type: none"> - Mulighed for flerårige arbejdsprogrammer og en opdeling af budgetforpligtelserne i årsrater (art. 17 og 18). - Kommissionen får bemyndigelse til at overføre bevillinger mellem sektorerne efter midtvejsevalueringen (art. 5, stk. 3). - Kommissionen får bemyndigelse til at vedtage delegerede retsakter om ændringer af listen over projekter i bilaget (art. 20). 	
Klare regler om omkostningers støtteberettigelse	<ul style="list-style-type: none"> - Et og samme sæt finansieringsregler for alle foranstaltninger i alle tre sektorer (kapitel II-V) - Tilskud, offentlige indkøbsaftaler og finansielle instrumenter implementeres i fuld overensstemmelse med reglerne i finansforordningen. - Moms er ikke støtteberettiget (art. 8, stk. 7) - Omkostninger kan være støtteberettigede fra den dato, hvor ansøgningen indgives (art. 8, stk. 2). - Omkostninger til udstyr og infrastrukturer, der betragtes som kapitalomkostninger afholdt af modtageren, kan være fuldt støtteberettigede (art. 8, stk. 4). 	
Forenklede udgiftsberegninger	<ul style="list-style-type: none"> - Der er mulighed for forenklede tilskudsformer efter reglerne i finansforordningen, hvilket vil lette brugen af faste beløb og andre outputbaserede tilskudsformer (art. 8, stk. 1). 	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - Proportionale regler om kontrol og sanktioner (art. 23) - Der er sikret fuld overensstemmelse med den nugældende og fremtidige finansforordning (art. 6, stk. 1). - De ensartede finansieringsinstrumenter, tilskudskriterier og betingelser for finansiel støtte vil lette adgangen til CEF-faciliteten. 	

E-forvaltning		
----------------------	--	--

POLITIKOMRÅDE: TOLDUNION, BESKATNING, BEKÆMPELSE AF SVIG, STATISTIK

<i>AKTION/FORANSTALTNING</i>	<i>KOMMISSIONSFORSLAG FOR SEKTOREN²⁰</i>	<i>ENDELIG TEKST</i>
Færre programmer	<p>- Instrumenterne inden for beskatning og toldunion, der i dag er underlagt særskilte retsakter, lægges sammen til ét samlet program (FISCUS) med det formål at forbedre beskatningssystemernes virkemåde i det indre marked og toldunionens funktion, med én samlet ramme om gennemførelsen af alle foranstaltninger på disse områder (art. 1 i FISCUS).</p> <p>- Det samme gælder ESP, som samler det nuværende europæiske statistiske program og programmet for modernisering af den europæiske erhvervs- og handelsstatistik under ét (art. 3 i ESP).</p>	
Samlet ramme for sektoren	<p>- FISCUS-programmet indeholder fælles bestemmelser for såvel beskatnings- som toldområdet, dog med visse særskilte regler om specifikke målsætninger (art. 5 i FISCUS) og støtteberettigede foranstaltninger (art. 6 i FISCUS). Reglerne om støtteberettigede foranstaltninger i form af fællesforanstaltninger, it-kapacitetsopbygning og kompetenceudbygning er de samme på både told- og beskatningsområdet. Derimod er der bibeholdt en række sektorspecifikke aktiviteter såsom overvågningsaktiviteter på toldområdet og multilaterale kontrolforanstaltninger (art. 6).</p> <p>- Støtteformerne er identiske for de to sektorer (art. 11, stk. 2).</p>	

²⁰ **FISCUS:** Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af et handlingsprogram for told og beskatning i Den Europæiske Union for perioden 2014-2020 (FISCUS) og om ophævelse af beslutning nr. 1482/2007/EF og nr. 624/2007/EF (KOM(2011) 706 endelig)

Hercules III: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Hercule III-programmet til fremme af aktioner til beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser (KOM(2011) 914 – endelig)

Pericles 2020: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (Pericles 2020-programmet) (KOM(2011) 913 – endelig)

ESP: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om det europæiske statistiske program 2013-2017 (KOM(2011) 928 endelig)

	<ul style="list-style-type: none"> - Reglerne om forvaltningsretningslinjer og it-baserede systemer er fælles for de to områder. - På statistikområdet er de to nuværende retsakter lagt sammen til én forordning med de samme virkninger (art. 10 i ESP). - På grund af de forskellige afstemningskrav i lovgivningsproceduren vil der fortsat findes to forskellige retsakter inden for beskyttelse af EU's finansielle interesser og beskyttelse af euroen mod falskmøntneri. Bestemmelserne i forslagene til forordning om Hercule III og Pericles 2020 er dog i vid udstrækning harmoniseret ud fra ønsket om at få skabt en samlet ramme om gennemførelsen af begge programmer. 	
Synergier / Mainstreaming	<p>Europa 2020-målene</p> <ul style="list-style-type: none"> - FISCUS-programmet skal støtte udviklingen af paneuropæiske elektroniske toldsystemer og fremme teknisk udvikling og innovation i de nationale skatteforvaltninger i retning af e-forvaltning og dermed bidrage til et digitalt indre marked ("Den Digitale Dagsorden for Europa") (art. 6 i FISCUS). - Samspillet mellem Hercule III om bekæmpelse af svig og programmet på toldområdet vil få positive virkninger for beskyttelsen af EU's finansielle interesser og dermed styrke den europæiske økonomisk konkurrenceevne og beskytte skatteydernes penge (art. 3 i Hercule III). - Pericles 2020, som tager sigte på at forebygge og bekæmpe forfalskning og svindel, vil fremme den europæiske økonomisk konkurrenceevne og bæredygtigheden i de offentlige finanser (art. 3 i Pericles 2020) og dermed bidrage til vækst. <p>Eksempler på synergier</p> <ul style="list-style-type: none"> - Fælles, sikret elektronisk net til udveksling af told- og skatterelaterede oplysninger (art. 6 og bilag II i FISCUS) - It-værktøjer vil lette det tværnationale samarbejde og samarbejdet med Kommissionen (art. 7 i Hercule III) 	

	<p>- OLAF-netværket mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder omfatter ofte både skatte- og toldforvaltningsafdelinger, hvilket sikrer en sammenhængende tilgang (art. 5 i Pericles 2020)</p>	
<p>Klare prioriterede mål + indikatorer</p>	<p>- FISCUS: programmet indeholder en generel målsætning og et begrænset antal specifikke mål, der vil bidrage til Europa 2020-strategien om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Disse mål er ledsaget af indikatorer til måling af resultaterne (art 4 og 5).</p> <p>- Bekæmpelse af svig (Pericles 2020 og Hercule III): Der er opstillet klare, generelle målsætninger for begge programmer for at betone deres bidrag til EU's overordnede mål om fremme af den europæiske økonomisk konkurrenceevne som fastlagt i Europa 2020-strategien (art. 3 i begge programmer). Desuden er der opstillet et begrænset antal klare, specifikke mål med resultatindikatorer, som skal åbne mulighed for bedre at koncentrere ressourcerne om to prioriterede mål, som medlemsstaterne ikke kan realisere på egen hånd (art. 4 i Hercule III– om forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovligheder, art. 4 i Pericles 2020 – om beskyttelse af eurosedler og –mønter mod falskmøntneri og svig).</p> <p>- Hercule III indeholder desuden klare og let verificerbare mål, milepæle og outputs for programmets specifikke mål (punkt 1.4.4 og 3.2.2 i finansieringsoversigten til Hercule III), som vil bidrage til en korrekt evaluering og måling af de resultater, der opnås med programmets gennemførelse.</p> <p>- Endelig vil den klare definition af programmets mål mindske risikoen for potentielle overlapninger både med andre EU-programmer og med medlemsstaternes programmer på området.</p> <p>- Det europæiske statistiske program. Den EU-merværdi, som skal realiseres med programmet i form af harmoniserede, sammenlignelige europæiske statistikker af høj kvalitet, er klart beskrevet i art. 2. Programmets effektivitet vil blive evalueret i relation til tre helt specifikke mål, der drejer sig om tilvejebringelse af kvalitetsstatikker til brug for overvågning af politiske mål, bestandig forbedring af metoderne til produktion af statistikker med henblik på at forbedre deres kvalitet og styrkelse af partnerskabet inden for det europæiske statistiske system. De resultater, der opnås inden for disse tre særskilte, men tæt forbundne specifikke mål, vil blive målt på grundlag af nærmere fastlagte indikatorer.</p>	

<p>Fleksible beslutningsprocedurer</p>	<p>- Kommissionen vil blive bistået af <u>ét</u> samlet FISCUS-udvalg, som kan mødes i <u>to separate sammensætninger</u>, hvor den ene beskæftiger sig med toldaspekter, og den anden tager sig af beskatningsaspekter. Denne tilgang vil give fleksibilitet på det pågældende område og samtidig åbne mulighed for et helhedsoverblik i selve udvalget. Det vil også være en fordel for de medlemsstater, hvor told og beskatning sorterer under det samme ministerium (f.eks. finansministeriet), som så kan sende en enkelt repræsentant for begge områder (art. 14 i FISCUS)</p> <p>- Det er kun arbejdsprogrammerne, der som gennemførelsesretsakter er underlagt udvalgsproceduren. Det gælder derimod ikke tilskudsafgørelser, hvilket vil afkorte den tid, det tager at få tilskud godkendt (art. 13 i FISCUS).</p>	
<p>Klare regler om udgifters støtteberettigelse</p>	<p>- Støttereglerne er blevet strømlinet:</p> <p>(i) De generelle regler om direkte og indirekte omkostningers støtteberettigelse er afstemt efter finansforordningen.</p> <p>(ii) Inden for beskyttelse af EU's finansielle interesser er medfinansieringssatserne blevet forenklet, idet man har opgivet den nuværende differentiering efter de støttede aktiviteter karakter. Der er fastsat en almindelig medfinansieringssats for støtteberettigede udgifter med mulighed for at forhøje den i behørigt begrundede særlige tilfælde. De samme satser kommer til at gælde inden for beskyttelse af euroen mod falskmøntneri (art. 9, stk. 4, i Hercule III og art. 10, stk. 4, i Pericles 2020). Desuden er kravene til støtteberettigede aktiviteter og andre støtteberettigelseskrav (modtagertype, programmernes geografiske dækning osv.) blevet præciseret og forenklet (art. 5, 6 og 7, artikel 2, litra c), i Hercule III, art. 5, 6, 7 og 8 i Pericles 2020).</p> <p>(iii) Inden for told og beskatning er der fastsat en generel maksimal medfinansieringssats for alle typer foranstaltninger med kun en enkelt undtagelse (art. 11, stk. 3, i FISCUS).</p> <p>(iv) På statistikområdet vil den nye forordning skabe en mere komplet ramme med særlige regler om støtteberettigelse og støtte i relation til adgang til programmerne, modtagertype og tilskudsformer og medfinansieringssatser for nogle af aktiviteterne (art. 10, 11 og 14 i ESP)</p>	

Forenklede udgiftsberegninger	<ul style="list-style-type: none"> - Der åbnes mulighed for brug af forenklede tilskudsformer (faste beløb, standardsatser osv.) via en generel henvisning til finansforordningen (art. 11, stk. 1, i FISCUS, art. 9, stk. 1, i Hercule III, art. 10, stk. 1, i Pericles 2020 og art. 6, stk. 2, i ESP). - På statistikområdet åbner forordningen mulighed for at bruge outputbaserede faste beløb ved indberetning af komplette undersøgelsesresultater afhængigt af, hvor komplekse undersøgelserne er (art. 10, stk. 4, i ESP). 	
Proportional kontrol	<ul style="list-style-type: none"> - FISCUS: for offentlige indkøbsaftaler vil kontrolprocedurene i finansforordningen blive fulgt. For tilskud vil Kommissionen overvåge aktiviteterne i en automatiseret proces. Desuden vil der blive foretaget stikprøvekontrol af dokumenter og på stedet. Denne kontrolstrategi vil gøre det muligt at begrænse de administrative byrder mest muligt for modtagerne, i forhold til midlernes størrelse og den sandsynlige risiko. - For Hercule III-programmet, åbnes der mulighed for forenklede procedurer for tilskud på under 50 000 EUR, f.eks. med mere lempelige krav til opdeling af omkostninger og overslag og mere lempelige krav til ansøgninger og rapportering om resultaterne. Der foretages kontrol på stedet på basis af en risikovurdering. - For statistikprogrammet vil der blive lagt særlig vægt på at forenkle forvaltningsgangen og dermed også sandsynligheden for fejl i forbindelse med forvaltningen af tilskud. Det skal bl.a. opnås ved at fokusere på større projekter (og begrænse antallet af små tilskud), krav om særlige revisionsattester og indførelse af alternative udbetalingsmuligheder baseret på faktiske omkostninger, dvs. tilskud baseret på faste beløb og enhedsomkostninger. 	
E-forvaltning	<ul style="list-style-type: none"> - Forvaltningen af fælles foranstaltninger finansieret af FISCUS kommer til at foregå ved hjælp af et automatiseret værktøj. Modtagerne (medlemsstaterne) får adgang til denne database for at kunne indberette deres udgifter og følge op på de aktiviteter, de deltager i. - Hercule III vil give besparelser med kollektive indkøb af det specialiserede udstyr og de databaser, der skal bruges (art. 2 i Hercule III) 	

